

சுவமயம்,

யாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சுண்ணம் 300-க்கு

சுஸ்திரச்சுருக்கம் 155

செந்தூரம் 300-க்கு சுருக்கம் 50.

இஃது

மதுரை யானைக்கல் தேரு, லித்வரன்

மு. குழந்தைவேலுப் பிள்ளையவர்கள்

ஏட்டுப்பிரதியைவைத்து

மதுரை லித்வரன்

த. குப்புசாமி நாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று,

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக் கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்கு மாசிவீதி

ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திரசாலையிற்

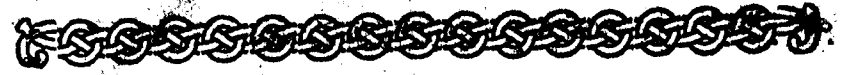
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இதன் விலை]

1921

[அனா 10

ரிஜிஸ்டர் காபி ரைட்.

கடவுள் துணை.

யாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சுண்ணம் நூ-க்கு

சுஸ்திரச்சுருக்கம் கருரு.

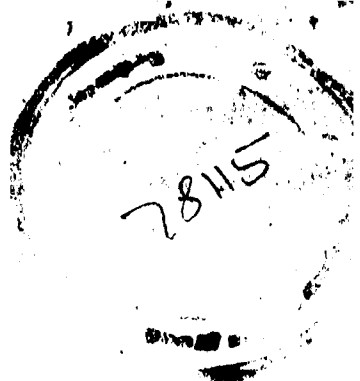
முத்தனிற குல்பாதந் துதியேசெய்து
முந்நூறுசுண்ணமென்ற காண்டந்தன்னை
வித்தகமாய்ச்சுருக்கியே சுருக்கமாக
வினையமாய்நூத்தன்பத் தஞ்சதாக
சித்தம்வரச்சுண்ணமுடன் செந்தூரங்கள்
செயமாகக் கருவோடு செய்கைபாகம்
சத்தியமாய்ச்சொல்லிவிட்டே னிந்தநூலை
தனைபோதவாதவருந் தகமையாமே

(1)

தகமையெற்றயிந்தநூத் தன்பத்தஞ்சில்
தாட்டிகமாய்முன்சொன்ன சுண்ணம்வைத்து
உகமையாய்ச்சுருக்கிக் கட்டியும்
உறுதிபெறக் களங்குச்செந் தூரம்பண்ணு
பகமையில்லா வாதம்வரும் புடயிறங்கும்
பருதியுள்ள மட்டுக்கும் வாழலாகும்
செகமெய்க்கும் உண்டுக்க லாகுங்கண்டாய்
சீர்பெறவே யாகோபு சொன்னுத்தானே.

(2)

சொன்னதொரு முன்னூரில் துத்தந்தன்னை
சுகம்பெறவே சொல்லிவிட்டேன் திறமைதன்னை
நன்னயமா யிந்தநூத் தன்பத்தஞ்சில்
நாடியே துத்தத்தை சுண்ணம்பண்ணி
கன்னலென்ற தாளகத்தைக் கட்டியும்
கருத்துறவே வங்கத்திற் சேர்த்துக்கட்ட
முன்னியே ரவிபழுக்கும் வேதையாகும்
முக்கியமா யாகோபு மொழிந்தவாரே

சுண்ணக்காண்ட சூஸ்திரம் கருடு.

மொழிகேட்டு நடுமார்தன் யாகோபென்று
முக்கியமாய் கைகுடுத்து முத்தமிட்டு
வழியாகச் சொன்னதொரு யிர்தநூலை
வண்மையாய்க் கிழிக்கவே சொன்னபோது
பழியாகச் சொன்னார் னென்று சொல்லி
பத்தியே நானொளித்து வைத்துத்தானும்
விழிபோல உலகத்து வாதிக்கித்தான்
விம்பாகக் குடுத்துவிட்ட விதமுமாமே.

விதமாக யேழையாய் வாதிமார்கள்
விரும்பியே யிர்தநூல் தன்னைப்பார்த்து
அதமாகச் செய்திட்டு பிழைக்கவென்று
அடவாக அல்லாவுக் கொப்பாய்ச்சொன்னேன்
விதமாகக் கைபாக வரிசைகண்டால்
நீநிலத்திற் பெரியநபி யாகுவீர்கள்
அதமாக யெப்பொருளும் பார்த்துத்தேற
அதியாவ் குருவாமென் றறையலாமே.

திருக சுண்ணம்.

அறையுறேன் துரிசனுட சுண்ணந்தன்னை
ஆண்மையாய் அல்லாவுக் கொப்பாய்ப்பா
பறையாதே உலகத்திற் முறட்டுவாதி
பாகத்தைச் சொல்லாதே பலனுமில்லை
சிறைபோலக் காத்திருந்த வாதிக்கித்தான்
சோகச் சொல்லிவிடத் திறமுமாகும்
முறைபோலச் செய்திடுவான் முடிப்பானப்பா
முத்தியா யாகோபு விளக்கமாமே.

விளக்கமா யாகோபு சொன்னநீதி
விதமாக எச்வாதஞ் செய்யவென்றால்
பழக்கமா யிர்தநூல் தன்னைப்பார்த்து
பதிவாகச் சத்ருமித் துருவழிந்து
தளக்கமாய்ச் சாக்குகளைப் பார்த்துநீயும்
தடைவறவே சறக்குகளைச் சுட்டுச்சுட்டு
இளக்கமாய்க் கைபாக வரிசைகண்டு
விதமாகச் செய்திடவே யிவற்கையாமே.

சுண்ணக்காண்ட சூஸ்திரம் கருடு.

இயற்கையாய்ச் சாக்கதனைச் சுட்டுப்பாரு
யிதமான சாஸ்திரத்தை யெடுத்துஒது
அயற்கையாய்ச் சொன்னபடி பார்த்துநீயும்
அடவாக அனல்தனிலே சாக்குக்கட்டி
நயற்கையாய் கைபழகு பணத்தைப்போட்டு
நயமாகச் சுட்டுமே நாட்டிற்றானும்
துயற்கையா யிலிந்துமே கேட்டுநீயும்
துடியாகப் பாகமாய்ச் செய்திடாயே

(8)

செய்திடவே துரிசினிட சுண்ணங்கேளு
துடியாகும் கைபாக வரிசைகேளு
பைதிடவே சவுக்கார மில்லாப்போனால்
பதையாமற் கொல்லாது துருசுதன்னை
வெய்திடவே வெல்லாது நீரிடாது
வேதையுந்தான் வாராது வெற்றியில்லை
கைதிடவே சவுக்காரம் யெண்ணைவாங்கக்
கதிபெறவே சொல்லுகிறேன் கண்டுகொள்ளே.
சவுக்காரம் யெண்ணைய் கழட்ட.

(9)

கண்டுகொள்ளு பூனீறுபடியும் நெண்டு
கற்சுண்ணம் படிபெண்டு சட்டியிட்டு
பண்டுபடப் பாணியது படியும்பெட்டு
பதிவாக யிட்டுமே கலக்கியும்
துண்டுபடத் திரிநாள்வை பின்புநீயும்
துடியாக நீருதனை யிருத்துப்பின்பு
கொண்டுபடத் துத்தமது சேருஒன்று
குணமாகக் கரியில்வைத்து ஊதிக்கொள்ளே.

(10)

துத்தசுண்ணம்.

ஊதியே யெடுத்துப்பார் சுண்ணமாகும்
உடனெடுத்து முன்னிருத்த சவுக்காரத்தில்
வாதியே துத்தமென்ற சுண்ணமிட்டு
வடிவாக ஒட்டயெரி குளம்புபோல
நாதியே அகப்பையினால் துளாவிக்கொச்சி
நலமாகச் சேருபோல் பருவார்பார்த்து
கோதியே சரம்பலது பொடித்துநீயும்
குணமாகச் சளகுதனி விட்டிடாயே.

(11)

சுண்ணக்காண்டச் சூஸ்திரம் கருநு.

இட்டுமே சாணுசாஞ் சாம்பல்தன்னில்
யிதமாக அதின்பேரில் துணிவிரித்து
கட்டுமே சட்டிதனில் காச்சுகின்ற
கனிவான சவுக்காரக் குளம்புதன்னை
பட்டுமே அகப்பையினால் மொண்டுணந்து
பதிவாகப் பத்துண்டை யாகவந்து
தட்டுமே மேலுமந்தச் சீலையிட்டு
தடையறவே யெடுத்துமே பார்த்திடாயே.

(12)

பஞ்ச சுண்ணம்.

பார்த்திடவே எண்ணைக்கும் உண்டைபோலே
பதிவான விளங்காய்போ லுருட்டியும்
வத்திடவே ரவிதனிலே காயவைத்து
யேழைமதி போகாமல் பின்புரியும்
கோத்திடவே அஞ்சுசுண்ணம் வைக்கக்கேளு
குணமாகக் கிளிஞ்சியொடு அண்டஞ்சங்கு
நாத்திடவே நத்தையொடு சுக்கான்கல்லு
நலமாக வகைக்கொரு சேருஒன்றே.

(13)

சேரொன்று கல்லத்தி லிட்டுரியும்
சிறப்பாகச் சுண்ணாம்பு தண்ணீர்விட்டு
பாரொன்று யிருசாம மறைத்துவிடலை.
பதிவாகத் தட்டியே காயவைத்து
நாடுவென்று கரியில்வைத்து நல்லாயுது
நலமாகக் கடுஞ்சுண்ண மாகும்பாரு
வாரொன்று அஞ்சுசுண்ண மாகும்பாரு
வடிவாக வகையதனை வழுத்தக்கேளே.

சவுக்கார சுண்ணம்.

வழுத்தவே முன்வைத்த சவுக்காரத்தில்
வகையாக உண்டைமேல் சொல்லக்கேளு
நழுத்தவே அஞ்சுசுண்ணங் கவசமிட்டு
நலமாகக் கட்டியே காயவைத்து
அழுத்தவே பத்தெருவி லுடுக்கிப்போடு
அன்பான சவுக்காரச் சுண்ணமாச்சு
பழுத்தவே மேற்கவசந் தள்ளிப்போடு
பதிவாக உண்டைதனைப் பதியவாங்கே.

(15)

சுண்ணக்காண்ட சூஸ்திரம் கருநு.

௪

காங்கியே பிங்கானி லிட்டுப்பாரு
வடிவாகப் பூப்போலே பொருமிரிதும்
தாங்கியே சகலமுந்தான் சுண்ணமாகும்
தடையில்லாச் சவுக்காரம் ஆடுமாட்டு
ஏங்கியே வழியென்ற சுண்ணமாச்சு
எளிதாகத் தருசதுவுஞ் சுண்ணமாகும்
பாங்கியே துத்தத்தின் மார்க்கந்தனை
பதிவாக பார்த்திடிலோ பலனுமாமே.

(16)

பலனாக வழியைதா னிதுவேயாச்சு
பத்தியாய்ச் சவுக்கார மிதுவேயாச்சு
கலனாக வெள்ளையென்ற காரையாச்சு
சுருத்துள்ளே நபிமார்கள் வைத்துக்கொண்டு
தலமாக்கச் சவுக்காரம் வேறேபென்று
தாட்டிகமாய்ச் சொல்லிவிட்டார் உலகவாதி
பலமாகப் பூனீற்றை யெடுத்துக்காச்சி
பத்தியா யலைந்துமே மாளாவாரே.

(17)

துஞ்சி சுண்ணம்.

மாளாமல் முன்வைத்த சவுக்காரத்தை
மதியாகப் பலநாலு நிறுத்துக்கொண்டு
தேளாக் கிரமது நாலத்தொன்று
சேர்த்துமரை சுவப்பாரும் பின்புரியும்
காளாகத் துருசியென்ற கட்டிமேலே
காரியமாய் லேபித்துக் கதிரில்வைத்து
பாழாகப் போகாமல் அதிலேபின்பு
பதிவாக அஞ்சுசுண்ணங் கவசங்கட்டே.

(18)

கட்டியே கதிரில்வைத்துக் குக்குடத்தில்
கனிவாகப் போட்டுமே பின்புரியும்
தட்டிப்பார் தருசதுவுங் கொக்குப்போலே
தானிருக்கும் அல்லாவைத் தொழுதுபோற்று
முட்டியே கொஞ்சமெடு கையில்வைத்து
முனைபான பாணிதனைக் கொஞ்சம்விட்டால்
கட்டியா யாபிரத்தேள் கொட்டல்போல
துடியாக யிருத்திடும் துண்மைதானே.

(19)

291 சுண்ணக்காண்ட சூஸ்திரம் கடுகு.

உண்மையா யித்துருசு காலனெக்கும்
உறுதியால் நபிமார்கள் துருசுதன்னை
தண்மையாய்ச் சுண்ணத்தை வைத்துப்பின்பு
தடையறவே மக்கரின் மேலவாசல்
வண்மையாய்க் கோட்டையது கட்டினார்கள்
வடிவாக மதிலெல்லாந் தங்கமாகும்
பெண்மையாய்த் துருசினுட சுண்ணப்போக்கை
போக்கோடே ஒருவருக்கும் பேசொண்ணுதே.
தாளகச் சுண்ணம்.

பேசவே துருசினுட சுண்ணந்தன்னை
பெலமாகப் பலம்நிறுத்துக் கல்வத்திட்டு
தாசமாய்ப் புகைநீரை விட்டு ஆட்டி
தாளகத்தைப் புறட்டியே குறட்டினாலே
வாசமாய்க் கதிரில்வைத்துப் பின்புரியும்
வடிவாகக் குக்குடமாய்ப் போட்டுப்பாரு
நாசமாய்த் தாளகமுஞ் சுண்ணமாகும்
நமன்கிலகும் பாருலகில் நடத்தையாமே.

நடத்தையாய்த் தாளகமும் நீறித்தானால்
நாடுதனில் மண்ணேடு விண்ணுமெல்லாம்
படத்தையாய்ப் பொன்னாகும் லோகத்தன்னில்
பதிவாகப் பாச்சிடவே நீறிப்போகும்
கடத்தையா யுபாசங்க ளெல்லாம்நீறும்
கணக்குண்டோ எச்சாக்குங் கட்டிநீறும்
குடத்தையிட்டுத் தண்ணீரை முகத்தல்போலே
கொள்ளையே கொள்ளையிதில் வாத்தானே;

நீங்க சுண்ணம்.

தானென்ற தாளகநீர் களஞ்செடுத்து
தடையறவே உயிரால் மத்தித்தேதான்
வானென்ற ஏமத்தைத் தகடுவாங்கி
வடிவாக அதன்பேரி லப்பிப்பின்பு
கானென்ற காடைபென்ற புடத்திலிட்டால்
கதிபெருக பெடுத்துப்பார் வேமராசன்
பானென்றே நீறிலும் பகரப்போகா
பச்சிமக்கி தாளகக்கி நீறுதானே.

சுண்ணக்காண்ட சூஸ்திரம் கடுகு.

நீறுதான் வேமமென்ற நீறுதன்னை
நிலையாக ரவிநாறு ஒன்றுருக்கி
காறுநீ ஒன்றிட்டு உருக்கிப்பாரு
கண்டொள்ளா மாத்தராகக் கண்டுகொள்ளு
பாறுமேபோகாது பிடைதான் வெள்ளி
பாச்சிவிட்டு உருக்கிப் பெடுத்துப்பாரு
குறமே டாத்தென்ன பந்தமாகும்
அடவாகப் புடமிற்கும் ஆண்மையாமே.

ஆண்மையாய் சவுக்காரம் வைத்தாரீயும்
ஆடினால் நபிமார்கள் அன்புமெத்த
தர்ண்மையாய்த் துருசுதுவை நீத்திப்பின்பு
தடையறவே தாளகத்தைப் பின்னேநீத்தி
பாண்மையா யதின்பின்னே தக்கம்நீத்தி
பாருலகில் நபிமார்கள் தங்கஞ்செய்தார்
வான்மைபெற யிப்படிக்கிப் பார்த்துத்தானும்
மதிப்பான நபிபிலெச்சம் பகரலாமே.

பகரவே வழகைவிட்டால் வாதம்பொய்யாம்
படிப்படியா யேறுதற்குப் பவிதமில்லை
உகரவே கட்டினமு முருக்கினமுமில்லை
தூடாகக் கானில்லாக் கப்பலாகும்
தகரவே பாயில்லாக் கப்பலாகும்
தாட்டிகமாய்க் காலில்லா மனிதாரும்
துகரவே மரமேறிக் கைவிட்டாக்கால்
துடியொக்குஞ் சவுக்காரம் விட்டபேர்க்கே.

விட்டபேர் தனையொக்கும் வாதமாட்டு
விதமாக வழகைபென்ற சுண்ணத்தாலே
பட்டமது சீர்தப்பில் பாங்காய்ப்பாரு
பதிவாகத் தானும் வழகைமார்க்கம்
கெட்டபேர் தான்கிட்டுப் புலம்புவார்கள்
கேள்விதா னறியாமல் சுட்டுக்கெட்டு
மூட்டவே நூல்களெல்லாம் பொய்தானென்று
முதறிவு யில்லாமற் பேசுவாரே.

பேசுவா ருலகத்தில் வாதிதானும்
பிரித்துமே சாஸ்திரத்தைப் பாறாதாலே
ஏசுவார் அழுதிடுவார் துப்பிவைவார்
ஏதுமில்லா உலுத்தரவர் வாதிதானும்
காசபணம் பேச்சென்பார் சவுக்காரத்தை
கானமென்பார் கைபாகந் தெரியாதாலே
வேசிதான் சொன்னதுபோல் சொல்லிச்சொல்லி
வேதார்த மார்க்கமாய்த் திரிகுவாரே.

திரிகுவார் சண்டைசெய்வார் சீசமாவார்
திட்டியே கெட்டமென்பார் நூலக்காணார்
பிரியமாய்ச் சொல்லிவிட்டுப் பிரட்டுப்பேச்சு
பேதையர்போல் புலம்பியே பிரண்டுருண்டு
விரியமாய் பின்னையொன்று பார்ப்பமென்பார்
விதமில்லார் பதமில்லார் விருப்பமில்லார்
சரியாக காரியத்தை யறியான்றனை
தானடிப்பாய் ஆயிரத்தின் காலிதானே.

நாம்பூரச்சுண்ணம்.

தானென்ற தாளகரீர் தனையெடுத்து
தாட்டிகமாய்க் கல்வமிட்டு வாய்நீராலே
கானென்ற தாம்பூரத் தகட்டில்பூசி
கனியவே காடையென்ற புடமுயிட்டால்
கானென்ற தவளம்போல் நீறுமாகும்
நாடியே நவலோகம் நூத்துக்கொன்று
பானென்று யிட்டுருக்கு யெல்லாந்தங்கம்
பதிவாக யெடுத்துவித்து செலவுசெய்யே.

சூதிக்கட்டு.

செலவுசெய்து நயிசொத்தைத் தின்றுநீயும்
திடமாக யிருந்துமே சொல்லக்கேளு
நலமாக விருலியிலே தனைப்பிடுங்கி
நன்மையாய்த் தாம்பரத்தின் சுண்ணங்கொஞ்சம்
வலமாக யிட்டுமே பிசைந்துவைக்க
வடிவாக நீராகும் வண்மைபாரு
கலனில்லா நீராயிற்று பின்புதானும்
கனிவாகச் சூதமொரு சேருவாங்கே.

வாங்கியே காண்டியிட்டு விராலிரை
வகையாக விட்டுநீ மார்க்கக்கேளு
தாங்கியே சூதந்தான் முழுகவிட்டு
தளம்பவே அடுப்புதனில் கொதியிட்டாக்கால்
தூங்கியே சூதமது கட்டிப்போகும்
துடியாக உருக்கியே மத்தங்காயில்
நீக்கியே வுள்வைத்துப் புடமும்பத்து
நீதமாய்ப் போட்டுநீ யெடுத்துப்பாரே.

(32)

தசமணி.

எடுத்துப்பார் பால்போலே தானிருக்கும்
விதமாகக் கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
அடுத்துமே வெள்ளிபோல் கண்ணிட்டாடும்
அதையெடுத்துச் சுண்டக்கா யளவதாக
படுத்துமே மணியிருபத் தொன்றுருக்கி
பதிவாகக் கயருதனில் கோர்த்துநீயும்
தடுத்துமே முடிச்சுத்தான் யிருபத்தொன்று
தப்பாமல் போட்டுமே தாக்கிடாயே.

(33)

தாக்கிடவே கையதனில் வைத்துநீயும்
தடையறவே மகமதுவை நோக்கிப்பின்பு
னாக்கிட்டுப் பிசுமில்லா ருமாமென்று
வகையாக ஐந்துதிரை தொழுதுநீயும்
நோக்கிட்டுக் கால்மடித்துக் கையைநீட்டி
நுனுக்கமாய் காதுதொட்டு கண்ணைத்தொட்டு
சொக்கிட்டுத் தொழுதுநீ போற்றப்போற்ற
தொவ்வுலகில் ரசவாதத் தொழிலுமாமே.

(34)

களங்கு.

தொழிலாகக் கட்டினதோர் சூதம்நாது
தோத்தரித்து யெடுத்துமே சூகையிவிட்டு
வழிபோடே உருக்கிடவே உருகிநிற்கும்
வடிவாக நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம்
துழியாகத் தங்கமிடை நாகம்போட
துப்பறவாய் வாங்கியே உருகிநிற்கும்
புழியாக யெடுத்துப்பார் களங்கமாகும்
யாச்சிடவே நவலோகம் யேமமாமே.

(35)

ஏமமாம் தூற்றுக்கு ஒன்றுயிய
யென்றபிமார் சொன்னதிது ஆணிக்கொக்கும்
வாமமாம் உப்புக்குங் காவித்தப்பா
வடிவாக யிருந்துவிடும் வண்மைமெத்த
தாமமா பிதைவித்துச் செலவுசெய்து
தாக்கிட்டுச் செந்தூரம் பண்ணக்கேளு
நாமமாய்ச் சூதமுண்ட களங்குதன்னை
நாடியே பலம்விறுத்துக் கல்வத்திட்டே.

(36)

வேடியுப்புத் திராவகம்.

இட்டுமே புகைநீர்தான் ஒன்றுகேளு
பிதமாக வெடியுப்பு பலமும்பத்து
கட்டுமே சேனமது பலமுங்கேளு
கனிவாக யிருபத்து அஞ்சுமாகும்
நட்டுமே கல்வத்தி விட்டுக்கேளு
நலமாகப் பொடியாக்கிக் கலவத்திட்டி
முட்டுமே வாலைபென்ற சட்டிமூடி
முனிவாக உளுந்தாலே சேலசெய்யே.

(37)

செய்துமே அடுப்பில்வைத்து பெரித்துவாங்கு
செயமாக முன்னீர்தான் வெள்ளையாகும்
பைதுமே வெள்ளையைத்தான் தள்ளியிட்டு
பாங்குபொ மஞ்சளநீர் வருகும்பா
வைதுமே மஞ்சளது நீரைத்தானும்
வடிவாகப் பிடித்துமே குப்பிதன்னில்
நைதுமே அடைத்துவைத்து மறுநாள் தானும்
நலமாகச்சொல்லுகிறே னுட்டுள்ளோரே.

(38)

களங்குச் செந்தூரம்.

நாட்டியே முன்புவைத்த களங்கிலிட்டு
நலமாக யிருசாமங் கரையாட்டி
வாட்டியே பிங்கானில் உமியில்வைத்து
வடிவாக வருத்துமே காசிக்குப்பி
நாட்டியே அரைவாசி அரைத்துநீயும்
நலமாகச் சேலமென்தான் பிலக்கச்செய்து
பூட்டியே பணிபெண்டு சாமந்திதான்
போட்டாத்தி பெடுக்கச்செந் தூராமாமே.

(39)

செந்தூர மாகுமது முருக்கம்பூபோல்
செல்வமது நவலோகம் தூற்றுக்கொண்டு
பந்தூர மிட்டுமே உருக்கிப்பாரு
பகலவன்போல் நிரமாகும் பத்துமாத்து
நந்தூரம் உப்புக்குங் காவிக்ஞர்தான்
நலமாக யிரங்குமது நபிமார்செய்வார்
கந்தூரம் வித்துமே செலவுசெய்து
கர்த்தனைத்தான் துதித்துமே கண்டுகொள்ளே.

(40)

கண்டுகொள்ளு பணவிடைதான் தேனிலுண்ணக்
கனிபோலா மண்டலத்திற் காயந்தானும்
பண்ணபெடும் செவ்வலரிப் பூப்போலாகும்
பதிவாக நரம்பிருகும் பதிதமுண்டாம்
குண்டதுவுஞ் சதைதனிலே றுளைந்திடாது
குணமாகும் நபிமார்கள் தேகமாகும்
விண்டுமுன்னே மலைதனிலே குத்திஞக்கால்
விதமாகத் தவிடுபொடி யாகுந்தானே.

(41)

பூச்சுண்ணம்

ஆகுமே முன்வைத்த தாளகத்தை
அடவாகக் கல்வமிட்டு உயிரீர்விட்டு
வேகுமே அதைக்குளைத்துப் பூரமேலே
விதமாக மத்தித்துக் கவசங்கட்டி
நாகுமே காதையென்ற புடமும்போட
நலமாக நீறிவிடும் நாட்டிலோர்க்கு
பாகுபெறப் பூரத்தின் நீறுதன்னை
பதிவாக பெடுத்துமே பாகங்கேளே.

(42)

வங்கச்சுண்ணம்.

பாகமாய் வெள்ளியந் தகட்டித்து
பதிவாகப் பூரநீர்தன்னைப் பூசு
யோகமாய்ப் புடம்போடு வங்கம்நீறும்
உத்துபெடு கல்வமிட்டு உறுதிசெய்து
தாக்கமாய் நாகமதைச் சுத்திசெய்து
தாட்டிகமாய் வில்லைனைச் சாய்த்துநீயும்
மோகமா யதின்மேலே வங்கநீற்றை
முதிச்சக் கட்டியே புடமும்போடே

(43)

நாகச்சண்ணம்

போட்டெடுக்க நாகமது சுண்ணமாகும்
புகலரிய சுண்ணமதை பெடுத்தியும்
நாட்டிலே செம்புறு நென்றுக்குத்தான்
னடியே ஒன்றுகொடுத்திருக்கப்பாரு
கட்டியே மாத்துத்தான் பதினாரும்
கூகூ நபிமார்போல் கொள்ளுகொள்ளு
முட்டியே வித்துநீ செலவுசெய்து
முடிவான பள்ளிதனைக் கட்டிவையே.

(44)

கட்டிவைத்தால் பலபேர்கள் தொழுதுகொள்வார்
கனிவாரும் நபிமார்கள் பத்திவந்து
குட்டியே உணக்குமே வாக்கள்தந்து
கட்டியே மக்காவின் தேசத்துக்கு
முட்டியே கொண்டிபாய் அல்லாவோடே
முடியவே தெரிசனங்கள் காட்டுவார்பார்
நட்டியே மகமதுவைக் காட்டுவார்பார்
நலமான பாகமிது நாடிப்பாரே.

(45)

நாடிப்பார் வாதங்கள் வந்துதானால்
நபிமாரை உறுதியாய்த் தொழுதுகொள்ளு
கூடிப்பார் நூலொத்த குரானைத்தானால்
குணமாகப் படித்தோதக் குணமுமாகும்
வாடியே திரியாமல் தொழுதினாஞ்ச
மார்க்கத்துக் கழகாகும் வடிவுமாகும்
தோடிபேர் நபிமார்கள் கண்டுபேசக்
குணமாகும் பென்வசனம் கூறுமாமே.
லிங்கச்சண்ணம்.

(46)

கூறுக நாகநீர் தனையெடுத்து
குணமாகக் கல்வத்தி லீட்டுநீயும்
காறுக உயிரீரைக் குத்திப்பாரு
கருத்தாகக் குனைத்துமே லிங்கத்துக்கு
பாறுக பூசிபுட மிட்டுப்பாரு
பதிவாக லிங்கமது நிறங்கண்டாய்
நூறுகச் சொல்லாதே லிங்கநீற்றை
நுடியாகத் தங்கமதைத் தகடுதட்டே.

(47)

தங்கச்சண்ணம்.

தட்டியே லிங்கநீர் தனையெழுசி
தாக்கிடவே குக்குடத்தில் தங்கம்நீறும்
முட்டியே தங்கநீர் தனையெடுத்து
முடிவாக நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
வட்டியே பிட்டிடவே மாத்துக்கேளு
வடிவாக ஆயிரத்தி யெட்டுமொத்து
கட்டியே திரியாதே பிந்தவித்தை
கனிவாகச் செய்யாதே கண்டுகொள்ளே.

(48)

சாரக்கட்டு.

கண்மீமே லிங்கநீர் தனையெடுத்து
காரணமாய்ச் சாரத்தின் கட்டிமேலே
புண்டுபட அனாத் துமே கவுசங்கட்டி
பதிவாகக் குக்குடத்திற் போட்டுவாங்கு
தொண்டுபடும் நவச்சாரம் தந்தம்போலாம்
துடியாக யெடுத்துமே வைத்துக்கொள்ளு
வண்டுபோல் நாகமதை உருக்கியும்
மயமாக யிலுப்பெண்ணை தன்னிலச்சாயே.

(49)

நாகக்களங்கு.

சாய்க்கவே நாகமது பெண்ணைக்க்கும்
சரியான நாகமது சேருஒன்று
மாய்க்கவே குகையிலிட்டு உருக்கியும்
மயமாக உருக்குமுதற் தன்னிலைதான்
வாய்க்கவே கட்டினதோர் சாரத்தனை
வடிவாக முகந்தனிலே தூவினாக்கால்
ஏய்க்கவே நாகமது கரியிலிடும்
யிதமாகப் புகையாது உறுதிதானே.

(50)

உறுதியாய்ப் புகையாது நாகந்தானும்
உத்துமே பலம்நாலு வைத்துருக்கி
அறுதியாய்த் தங்கத்தை யிடையேசேரு
அடவாக உருக்கியே யெடுத்துநீயும்
வறுதியா யுடைத்துமே செம்புயெட்டு
வடிவாக ஒன்றிட்டு உருக்கிப்பார்த்தால்
குறுதிபோல் மாத்தெட்டு காணும்பாரு
குணமாக உப்புதா விக்குந்தானே

(51)

காலிக்கித் தானிறங்கூர் தங்கந்தானும்
கனிவாக வித்துமே செலவுசெய்து
நாவியாய் நபிமார்கள் வணங்கத்தானும்
நல்லபள்ளி வாசல்தான் கட்டினவத்து
பாவியாய்ப் போகாமல்த் தொழுதுநீயும்
பதிவாகப் போற்றியே பணிந்துநீயும்
தாவியே அல்லாவைப் போற்றீநீயும்
தடையறவே யாகோபு சாற்றினாரே.

சாக்குகட்ட செயநீர்.

சாற்றினார் தாளகத்தின் சுண்ணத்தோடே
சரியாக நவச்சாரம் பாதியிட்டு
வாத்தியே அரைத்திட்டுப் பனியில்வைக்க
வடிவாகப் பலபலெனச் செயநீராகும்
பாத்தியாய் சாக்குதனைத் தோச்சுத்தோச்சு
பதிவாக சூடனுட தீயில்வாட்டி
ஊத்தியே உருக்கிடவே உருகிநிற்கும்
உத்துப்பார் வெகுதொழில்க ளாடலாமே.

ஆடவே கட்டினதோர் சாக்குதனை
அடவாக நவலோகத் தன்னிலைய
கூடவே நவலோக மெல்லாந்தங்கம்
குற்றம்றப் புடத்துக்கு யிறங்கும்பாரு
வாடவே வித்துமே செலவுசெய்து
வடிவாகத் தொழுதுமே போற்றிசெய்து
ஊடவே உலகத்தில் சொல்லவேண்டாம்
உற்றுப்பார் வேதைமுகம் அறிவார்பாரே.

அறிவார்கள் தானிருந்தால் வாதமாகும்
அசடர்க்குச் சொன்னதின லாபமில்லை
வறிவாகப் பொய்சொல்லார் நிலைத்தவாதி
வாதத்தை வழியோடே மிகவும்பார்த்து
குறிவாகக் கைபாக வினைகளெல்லாம்
கூறியே பார்ப்பார்கள் குணமுள்ளோர்கள்
செறிவாகச் சவுக்காரச் சுண்ணத்தாலே
செகத்திலே சகலமெல்லாம் நீத்திவாமே.

(52)

(53)

(54)

(55)

நீத்திடவே சாக்கெல்லாம் நீறிப்போகும்
நிலையான சாக்கெல்லாம் நேராய்க்கட்டும்
பார்த்திடவே சகலமெல்லாம் நீத்திப்போடும்
பதிவாகப் பொன்னாகும் பாரிலோர்க்கு
ஏத்திடவே பணமாகும் பில்லாப்போனால்
பிதமில்லை சதமில்லை யிடும்புமாகும்
கூத்திமகன் போலவே அலைவாரிந்தக்
கொடுமைக்கி யென்செய்யோம் கூறினோமே.

(56)

கூறினோம் புலவரிவாய்ச்சடவும் வேண்டாம்
குடிசெடுத்தவாதிகளே சொல்லக்கொள
பாறிலே பாகமாப்ச் செய்துகொள்ளு
பத்தியே உத்தமாரப் பார்த்துத்தேறி
உளறிலே நூலறிந்து வினைபறிந்து
உத்துமே பார்த்திடவே உறுதியுண்டு
நீறிலே சவுக்காரச்சுண்ணம் வைத்து
நோர்ப் பழைப்பதற்குப் பண்ணிடாயே.

(57)

பண்ணவே முன்வைத்த தாளகத்தை
பதிவாகநீறெடுத்து வீரங்கரலாம்
உண்ணிடவே சத்துஅரை உமிநீர்விட்டு
உறுதிபெற அயத்தகடு தன்னிற்ப்புகி
நண்ணிடவே குக்குடத்திற் புடமுமிட்டால்
நாடியே தும்பைமலர்போலே நீரும்
கண்ணிடவே நவலோகம் நூத்துக்கொன்று
காரணமாயிட்டுப்பார் கருத்துள்ளோரே.

(58)

கருத்துள்ளே நினைத்துமே யெடுத்துப்பாரு
கனிவாகத் தங்கமது பத்துமாத்து
உருத்தாக யெடுத்துமே வித்துநீயும்
உறுதிபெறச் சவுக்காரம் உண்மைபார்த்து
கருத்தாக வைத்துமே தாளகத்தை
நலமாகவைத்துநீ சாக்கெல்லாந்தான்
பொருத்தவே நீத்திவிடு புலம்பவேண்டாம்
பூவுலகில் ரசவாதம் பேணிப்பாரே.

(59)

கஅ சுண்ணக்காண்ட சூஸ்திரம் கருநு.

பேணியே செந்தூரங் களங்குபண்ணி
பெலமாக நவலோகம் பழுக்கச்செய்து
ஆணியே வித்துமே செலவுசெய்து
அடவாகப் பாகமதை அறிந்துகொள்ளு
ஊணியே ஒருவலைசெய்து நீயும்
உறுதியாய் வித்துமே செலவுசெய்து
காணியே கைக்கடங்கப்பண்ணி நீயும்
கருதியே திரிந்துநீ வைத்துக்கொள்ளே.

(60)

கொள்ளவே நபிமார்கள் சொன்னநீதி
குணமாகுககண்டுமே நூலைக்கண்டு
துள்ளியே திரியாதே நூலைப்பாரு
துடியோடு செய்யாமற் கொண்டுநீயும்
புண்ணியமா யருவருப்பைத் தள்ளிநீக்கி
புலப்படவே செய்திட்டுப் பொருமையாக
நண்ணியே பற்றக்கவே உருவுமாகும்.
நயமாக யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே.

(61)

நலமான வழலையத்தான் முன்னேசெய்து
நாயே துரிசுதனை நீத்திப்பின்பு
பெலமாகத் தாளகத்தை நீத்தியும்
பிரபலமாய் நவலோக மெல்லாம்நீத்தி
வலமாக ரசங்கட்டி மணியேசெய்து
வடிவாகத் தொழுதிறைஞ்சி வடிவங்கண்டு
குலயாகக் குலத்திலே கூடிவாழு.
கக்குரலாய் ரசவாதம் யேவலாமே.

(62)

ஏவலாய் முன்வைத்த துரிசுச்சுண்ணம்
யிடைநேரே வீரத்தை விட்டரைத்து
காவலாய்க் காரியத் தகட்டிற்பூசி
கணமாகப் புடம்போடப் பூப்போல்நீறும்
தாவலே தனையெடுத்து நவலோகத்தில்
தடவியே புடம்போடத் தங்கமாகும்
நாவலே தங்கமென்ன நூறுமாத்து
நலமாக யாகோபு சொன்னவாரே.

(63)

சுண்ணக்காண்ட சூஸ்திரம் கருநு.

கஅ

சொன்னதொரு தூல்தனிலே உழைத்துநீயும்
சுயமாகச் சவுக்காரச் சுண்ணம்பண்ணி
நன்னயமாய்த் துரிசுதனை நீத்தித்தோந்து
நலமானார் நபிமார்கள் கோடாகோடி
இன்னிலத்தில் நபிகளிடம் சேர்ந்துபோயி
யிதமாகப் பாகமதைக் கேட்டுக்கொள்ளு
முன்னமே சொல்லிவிட்டேன் சவுக்காரத்தை
முடிவாகப் பாதாக்கால் முத்தியாமே.

(64)

முத்தியாஞ் சவுக்கார யில்லாச்சுண்ணம்
மூலையிலே போட்டிடுநீ முத்திமுத்தி
சித்தியாய்த் துரிசினுட சுண்ணத்தாலே
சிறப்பாக ரசங்கட்டும் துடியுமெத்த
துத்தியமாய்த் தாளகத்தை விட்டால்வீணம்
துடியில்லாத் திடமில்லை ருதுகண்டு
புத்தியாய்க்கண்டுமே பிடித்துக்கொள்ளு
புலம்பியே திரியாதே போக்குமாமே.

(65)

போக்கான மவுனமாயிருந்துகொண்டு
புகலறிய சவுக்காரம் வைத்துத்தேறு
வாக்காகக் கைபாக வரிசையாலே
வகைகண்டு துகையாக வளப்பமாக
நீக்காகப் பொருளறிந்து நிலமைபார்த்து
நீநிலத்தில் சரக்கைத்தான் மிகவுய்ந்தி
பாக்கியமா யுலகத்திலிருந்து வாழு
பத்தியுடன் செய்திடவே முத்திதானே.

(66)

முத்தியாய்ச் சவுக்கார வைப்புதன்னை
மூவுலகு மெய்க்குமே நபிமார்க்கொன்ன
புத்தியாய்க் கண்டுமே தேறிநீயும்
பிசகாமல் கைபாக வரிசைகண்டு
நித்தியமாய் வைத்துமே செய்துபாரு
நீநிலத்தில் வணங்கியே சொல்லக்கேட்டு
சத்தியமாய்ச் செய்திடவே சித்தியாகும்
சரியான பாகமிது செய்துபாரே.

(67)

வங்கச்சேயரீர்.

செய்துபார் காரியம் பலமும்பத்து
செயமாகப்புதுச்சட்டி தன்னிலிட்டு
பைத்துமே உருக்கியே வெடியைமாட்டு
பத்தியா யுருக்கியது சண்ணமாகும்
வைத்துமே சண்ணயிடை துத்தந்தனை
வடிவாக யிடைசமனாய்ச் சேத்தரைத்து
கைத்துமே சண்ணும்புத் தண்ணீராலே
கணக்காக அரைத்து வில்லைதிரில்வையே.

(68)

கதிரிலிட்டுக்காய்ந்தபின்பு உலையிலிட்டு
கணக்காகவெட்டி கொடியசண்ணம்
பதியாக யெடுத்துமே சாரஞ்சேர்த்து
பத்தியாய்ப் பிங்கானிற் பனியிலிட்டு
விதிபெறவே நீராகும் நீருதன்னை
நிலையாக யிருத்துமே குப்பிதன்னில்
விதியாக உளத்தியே களஞ்சிவிரம்
விதமாகயிட்டு மெள்ளப் பனியில்வையே.

(69)

பனியில்வைக்கப் பலபலெனச் செய்நீராகும்
பதிவாரீர் தெனியும் பத்திரீரை
கனிவாக யெடுத்துவைத்துப் பின்புதானும்
காரணமாய்த் தாளகத்தை அயச்சட்டியிட்டு
தனியாகச் சுருக்கிட்டுச் சாமம்நாலு
தடையறவே யெடுத்துமே கவசங்கேளு
துனிவாக பிட்டுவங்கந் தனையரைத்து
துடியாகக் கண்ணிப்பால் தன்னுலாட்டே.

(70)

ஆட்டியே யிருசாமஞ் சென்றபின்பு
அதைவில்லை கதிரில்வைத்துப் புடமுமிட்டு
நீட்டியே பிப்படிக்கிப் புடமும்அஞ்சு
நேராக யிட்டுயெடு கொஞ்சந்தானும்
காட்டியே யெடுத்துவைத்துக் கரியினுள்ளே
கனிவாக உருக்கிப்பார் சிவந்துஆடும்
தாட்டிகுமா யுடைத்துப்பார் வெட்டையாகும்
சரியாகப் பாககலம் சரியாய்த்தானே.

(71)

சரியாக முன்னியம் போலேவின்று
சல்தியா யுருக்கினுல்த் தாரத்தன்னை
பரியாகச் சத்தில்லா உருகிறுறால்
பதமாகப் புகைநீரா லரைத்துச்சாமம்
விரிவாகச் சுருக்கிட்ட தாரமேலே
விரும்பியே ஒன்றுக்கு நாலாய்க்கட்டு
குரிபோல மேற்கவசங் கட்டியீயும்
குணமாகச் சேவலென்ற புடத்தில்வையே.

(72)

வைத்துமே யெடுத்துநீ கல்வமிட்டு
வாகாகப் புகைநீரா லரைத்துநீயும்
முத்துமே தாளகத்தின் மேலேகட்டு
முனிவாகக் கதிரில்வைத்துக் காயப்போடு
சித்துமே குக்குடத்தில் போட்டுத்திரு
திரமையாய்க் கல்வமிட்டுப் பின்புநீயும்
நத்தியே புகைநீரை விட்டுஆட்டி
நலமாகத் தாளகத்தின் மேலேகட்டே.

(73)

கட்டியே பிப்படிக்கித் திரமும்அஞ்சு
கனிவாக புடமிட்டு யெடுத்துப்பாரு
முட்டியே கருஞ்சிவப்பு மாகும்பாரு
முனிவாகச் செம்புதனி லிடையேதாக்கு
குட்டியேதாங்கோடு கட்டிபைப்போல்
குணமாக யிருக்குமது தாளகத்தான்
பட்டியே நவலோகந் தன்னிலிய
பதிவாக கொறுங்குமது பண்புமாமே.

(74)

பண்பாக நொறுங்கியதோர் லோகத்துடே
பாச்சியிடு தங்கமதைப் பரிவாய்த்தானும்
உண்பாகக் கல்வமிட்டுப் புகைநீர்விட்டு
உறுதிபெற யிருசாமம் அரைத்துநல்லாய்
நண்பாக உமிஞெருப்பிஷ் வருத்துப்போடு
நலமாகக் காகியென்ற மேருக்கேத்தி
வண்பாகப் பனிரெண்டு சாமந்தீதான்
வடிவாக யெரித்திடவே வர்ணமாமே.

(75)

வர்ணமா முருக்கம்பூப் போலேவர்ணம்
வடிவாக பெடுத்துமே வகையைத்தேளு
தறணமாய் தங்கமென்ற சிமிளில்வைத்து
தடையறவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
கறண்மா பிட்டிடவே மாத்துப்பத்து
கனிந்துமே மகமதுவைத் தொழுதுபோற்றி
பறணமாய் வித்துமே செலவுசெய்து
பதிவான காயத்தை நிருத்திடாயே.

(76)

நிறுத்திடவே பணவிடைதான் மண்டலத்தில்
நினைவாக உண்டுவாக் காயந்தானும்
பறுத்திடவே சடமிருங்க் காயசித்தி
பதிவாகச் செவ்வலரிப் பூப்போலாகும்
வறுத்துமே நோய் தனிப்பொடிகளாகும்
வடிவாகச் செவ்வலரிப் பூப்போற்கண்கள்
நறுத்துமே யிருந்துவிடும் விந்துயேறும்
நலமான் வாகியாம் நாட்டிலோர்க்கே.

(77)

நாட்டிலே வங்கத்தை முன்னூர்தன்னில்
நலமாகச் சொல்லிவிட்டேன் நெண்மீன்துத்து
கூட்டியே கழித்துமே பின்புரியும்
குணமாகச் சர்க்குகளை குறித்துப்பார்த்து
நாட்டிகமாய் செய்துவிடத் தங்கமாகும்
தனியாகச் செய்தாக்கால் பலனுமில்லை
எட்டிலே யெழுதினது பொய்யென்பார்கள்
யிதமாக யாகோபு சொன்னவாரே.

(78)

சொன்னதொரு நூல்பார்த்து வாதமாற்கும்
சோதித்தால் பலனாகுஞ் செய்துபாரு
கன்னல்போல் ருசியாகப் பார்த்துத்தேற
கனிவாகப் பிலனாகக் கண்டுகொள்ளு
தன்னிலே திரியாதே சொன்னேண்பா
தடையாகா கைபாக வரிசைகண்டு
முன்னமே சொல்லிவிட்ட நூலைப்பார்த்து
முடிவாகச் செய்தாக்கால் முத்தியாமே.

(79)

முத்தியாம் சுண்ணமென்ற காண்டத்துள்ளே
முடிவாக அறுநூறுஞ் சோதித்தேதான்
புத்தியாய் சோதித்து முன்னூர்பாத்து
புலன்படவே யிர்தநூல் நூத்தன்பத்தஞ்சு
சத்தியமாய்ப் பார்த்துமே செய்தாயானால்
தவமாகும் வாழ்வருந் தடையேயில்லை
சித்திபெற யாகோபு சொன்னநீதி
கிரியோர்கள் செய்துமே பிழைக்கநன்றே.

(80)

பிழைக்கவே ரசவாதிக்காகச் சொன்னேன்
பேருலகில் பிரளாமல் செய்துபாரு
உழைக்கவே உழுதாக்கால் பலனுமாகும்
உறுதியா யுழையாத வாதிடானும்
கழைக்கவே யிருந்துண்டு சத்திச்சுத்தி
கனிவாகப் பொய்கள்தான் சொல்வான்பாரு
தழைத்தமரம் போலவே யிருக்கவேணும்
தாட்டிகமா யாகோபு சொன்னவாரே.

(81)

சொன்னதொரு யென்னாலில் யெல்லாமெய்யாம்
சொற்பெரிய நபிமார்களாம் ஆட்டு
கன்னல்போல் கரும்புருசி போலச்சொன்னேன்
காரணமாய் நபிமார்கள் என்மேல்க்கோபம்
இன்னிலத்தில் யெல்லாருங் கோபமாச்சு
யிருந்திடத்தி யிருந்துமே வேலைசெய்து
தன்னிகரில் சித்தியே பெரலாமென்று
தாட்டிகமா யாகோபுதான் சொன்னாரே.

(82)

சொன்னதொரு சுண்ணங்கள் பொய்யேயென்றால்
சொற்பெரிய வேதமெல்லாம் பொய்யேயாகும்
கன்னல்போல் வேதமெல்லாம் நிசமதாகும்
கனிவாக வாதம்பொய் யென்றபேர்க்கு
கன்னயமாய்வர் வாயில்மண் தான்போட்டு
நலமாகப் பள்ளிதனில் சமாதவைப்பார்
இன்னிலத்தி லவர்பேச்சே வேண்டாமென்று
யிருந்துரைத்தார் யாகோபு யிதமதாமே.

(83)

இதமாக நிலைத்ததொரு வாதிதானும்
 பின்புணம் மில்லாது பொய்கன்சொல்லார்
 பதமாகச் செய்திலொரு லகத்திற்குன்
 பத்தியாய்த் குருமுடிக்குங் காலங்காண்பார்
 நிதமாக அனுசரிப்பார் நேர்மையாக
 நிலைதப்பார் தப்பினு வின்னமொன்று
 விதமாகச் செய்வார்கள் நிலைத்தவாதி
 சித்தகராம் யாகோபு விளம்பினாரே.

(84)

கல்கண்ணச் சவுக்காரம்.
 விளங்கியதோ ரின்னமொரு சுண்ணங்கேளு
 விதமாக வெகுசுருக்கு முன்னேபாரு
 ளளங்கியே வெள்ளைக்கல் தனையெடுத்து
 ளலமாகப் பச்சையாய்க் கல்லைத்தானும்
 வுளங்கியே ஆயிரங்கல் லெடுத்துநீயும்
 உவர்மண்ணு சுண்ணாம்பு நேறய்க்கட்டி
 ளளங்கியே பாணிப்பி. பெட்டுணத்தி
 ளுடியாகக் குமுறவே யெரித்திடாயே.

(85)

சரித்திடவே வெள்ளைக்கல் கட்டிப்போகும்
 விதமாகக் காளவாய் தன்னிலிட்டு
 விரித்திடவே நீத்தியதைப் பாணிகேளு
 விதமாக ஒன்றுக்கு நாலுதண்ணீர்
 முரித்திடவே விட்டுஅதை மண்டலந்தான்
 முட்டியா விட்டுவைக்க உப்புத்தானும்
 குரித்திடவே உப்பாகும் உப்பெடுத்து
 குலமாக வைத்துமே சொல்லக்கேளே.

(86)

சொல்லவே மடையனைத்தான் கரியிலிட்டு
 சுக்ரபெறவே ஊதிவிடக் கடுஞ்சுண்ணமாகும்
 மெல்லவே ஊதினதோர் ஊத்தச்சுண்ணம்
 மேன்மையாய்ப் பலம்நாறு கல்வத்திட்டு
 ளல்லதொரு கற்சுண்ணத் துப்புதன்னை
 ளுடியதோ ரிடைக்கிடைதான் சேத்தரைத்து
 பல்லதொரு சுண்ணநீர் விட்டரைத்து
 பதிவாக வில்லைக்கட்டிக் கதிரில்வைபே.

(87)

கதிரதனில் வைத்துமே காய்ந்தபின்பு
 சுனிவாக அஞ்சுசுண்ணங் குகையில்வைத்து
 நிதிபெறவே புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
 நிலையாகச் சவுக்கார சுண்ணமாச்சு
 விதியாகத் துரிசுதுதான் உடனேநீறும்
 விதமாகச் சகலமுந்தான் சுண்ணமாகும்
 கெதுவேறு யில்லாமல் வாதமார்க்கம்
 கேட்டவுடன் தெண்டனிடம் கிருபையாமே.

(88)

கிருபையாய் முன்வைத்த சவுக்காரத்தை
 கெறுபமா யெடுத்துமே நாலத்தொன்று
 தறுபமாய் வீரமது சேர்த்துநீயும்
 தடையறவே அறைத்துமே அருகக்கப்பி
 துறையாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
 கனமாகத் துருசுதுவுஞ் சுண்ணமாச்சு
 உறுவமாய்ச் சரக்கெல்லாங் கெஞ்சியாடும்
 உத்தமனே வெகுபோக்கு உறுதிதானே.

(89)

உறுதியாய் நீறினதோர் துருசுச்சுண்ணம்
 உத்துமே பலம்நாறு யெடுத்துக்கொண்டு
 குறுதியாய் வீரமது பலமுண்டு
 குணமாக நெண்டுமொன்று யரைத்துத்தானும்
 பறுதியாய் மனேசிலையின் மேலேகட்டு
 பதிவாகக் கதிரில்வைத்துப் பின்புதானும்
 முறுதியாய்க் குக்குடத்தில் புடத்தைப்போட்டு
 முத்துமே மனேசிலையுஞ் சுண்ணமாமே.

(90)

சுண்ணமா மனேசிலையின் சுண்ணத்தோடே
 சுதமாக ஆட்டியரை நாலுக்கொன்று
 வன்னமா யரைத்துமே வாய்நீராலே
 மத்தித்துத் தங்கமென்ற தகட்டிற்சு
 நன்னயமாங் குக்குடமாய்ப் புடத்தைப்போடு
 நாட்டியே தங்கமீது நீறிப்போகும்
 சுண்ணப்போல் நவலோகந் தன்னிலிய
 காரியமாய்ப் பார்த்திடவே கணக்குமாமே.

(91)

கணக்காக நவலோக மெல்லாந்தானும்
 காரணமாய்ப் பழுக்குமே கருத்துள்ளோர்க்கு
 தணக்கமாய் மனோசிலையின் சுண்ணம்போல
 தனியாக வேலையில்லை தரணியோர்க்கு
 குணக்காகச் சொல்லாதே புடமிரங்கும்
 குறியாக மனோசிலையின் குறிப்புமெத்த
 துணக்காக மனோசிலையின் சுண்ணத்தோடே
 துடியாக வீரமது ஒன்றுகூட்டே.

(92)

கூட்டியே வாய்நீரா லரைத்துநீயும்
 குடியாகச் செம்பென்ற தகட்டிப்பூசி
 நாட்டியே குக்குடமாய்ப் போட்டுவாங்கு
 நலமாகத் தாம்பூரஞ் சுண்ணமாகும்.
 பாட்டியே தாம்பூர சுண்ணத்தன்னை
 பதிலாக கதலிதான் பழத்திற்கொஞ்சம்
 தூட்டியே களஞ்சியிட்டுச் சாமம்வைக்க
 துடியாகக் காப்போலே துணையுமாமே.

(93)

துணையாகத் தாம்பூர பற்பந்தன்னை
 துடியாக விராலியிலே தன்னிலிய
 அணையாக விராலியிலே தண்ணீராகும்
 அடவாகச் சாறுதனைச் சீவாதன்னில்
 வணையாக அடைத்துமே பின்புநீயும்
 வடிவாகச் சூதமது சேருவிட்டு
 மனையாக அயக்கரண்டி தன்னிலிட்டு
 வாகாக அடுப்பதனிற் காயவையே.

(94)

காயவைத்து யெடுத்துப்பார் சூதந்தானும்
 கடிந்துமே யிட்டிலிபோல் கட்டிப்போகும்.
 மாயவே யெடுத்துமே உண்டைபண்ணி
 மயமாக யெலுமிச்சம் பழத்துள்வைத்து
 நாயமார் சொன்னபடி புடைத்தைப்போடு
 நலமாக யிப்படிக்கிப் புடமுங்கேரு
 ஏயவே யிருபத்தி ஒன்றுபோட்டு
 யெழிதாக யெடுத்துமே சொல்லக்கேளே.

(95)

சொல்லவே கரியில்வைத்துச் சூதந்தன்னை
 சுகமாக உருக்கிப்பார் சூதந்தானும்
 கல்லவே கரியிலின்று ஆடுமாமும்
 கணக்காக ஆடினதோர் சூதந்தன்னை
 மெல்லவே பலம்நாலு வைத்துருக்கி
 விருப்பமாய்த் தங்கமொன்று நாகம்ஒன்று
 கொல்லவே உருக்கிடவே களங்கமாகும்
 கூட்டியிடை நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றே.

(96)

ஒன்றாக யிட்டமே உருக்கிப்பாரு
 ஓகோகோ மாத்தென்ன பத்துமாகும்
 நன்னா மலைதனில்சஞ் சரிக்கலாகும்
 தடையறவே சூதமுண்டே பேர்ச்சுத்தானும்
 தன்னா செவ்வலரி போலாந்தேகம்
 கனிவாகப் பாகமாய்ச் செய்துதேற
 நன்னாகப் பாகம்வந்தால் பலனுமாகும்
 நாடியே யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே.

(97)

சொன்னதொரு மனோசிலையின் சுண்ணத்தன்னை
 சுகமாகக் களஞ்சிரால் தனைநிறுத்து
 பன்னகமாம் பித்தனையின் தகடுதன்னில்
 பதிவாகக் கூட்டியே புடமுமிட்டால்
 நன்னயமாய் வெண்ணீராய் நீறிப்போகும்
 நலமாக நவலோகந் தன்னிலிய
 கன்னல்போல் மாத்தென்ன பத்துமாகும்
 கடிதாகப் புடமிறங்கும் கண்டுகொள்ளே.

(98)

கண்டுகொள்ளு யிதைவித்துச் செலவுசெய்து
 கனிவாகப் பள்ளிதனில் போய்தொழுது
 தொண்டுபடு வேதத்தைப் படித்துத்தேறு
 துப்பாவாய் அல்லாவுந் துணையேசெய்வார்
 பண்டுமே மனோசிலையின் சுண்ணத்தாலே
 பாக்கியங்க ஞண்டாகும் பதிவுமெத்த
 முண்டுமே செய்யாமற் செய்துகொள்ள
 முக்கியமா யாகோபு மொழிந்தவாரே.

(99)

மொழிந்திடவே மனோகிலையின் சுண்ணந்தன்னை
முனையான வாய்நீரால் மத்தித்தேதான்
வழிந்திடவே துரிசின்மேல் சுட்டியீயும்
வடிவாகக் குக்குடத்தின் புடத்தைப்போடு
நழிந்திடவே வெண்ணீராய்ப் பொறுமிப்போகும்
நாதாந்த சாரமுடன் யெழிதிராகும்
கழிந்திடவே துரிசுதுவஞ் சுண்ணமா ளால்
காடாகும் வாதமெல்லாக் கண்டுக்கொள்ளே.

(100)

கண்டுமே துருசதுவின் சுண்ணத்தாலே
கனமான குதத்தைக் கறண்டியிட்டு
பண்டுமே துருசதுவை விழுலிக்கட்டு
பதிவாக நீர்முறித்து நீரைவிட்டு
முண்டுமே கொதியிடவே சுட்டிப்போகும்
முடிவாகக் கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
வண்டுபோ லுருக்கியது ஆடும்நேர்மை
வடிவாக வெள்ளிப்பொன்போ லாடலாமே.

(101)

ஆடுகின்ற சூதமது புகழும்நாலு
அடவாகத் தங்கமொன்று நாகமொன்று
கூடுகின்ற குகையில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
குணமாக யெல்லாமுங் களங்கமாகும்
நாடுமே யிதைஉடைத்து நவலோகத்தில்
நாட்டிடவே துத்துக்கு ஒன்றுதாக்க
பாடுமுன்னே தங்கமது உடனேயாகும்
பத்தியாய் உப்புக்குங் காவிதானே.

(102)

காவிக்கி உடனேதான் தங்கந்தானும்
கனிவாகப் புடமிறங்குங் கருத்துன்னோற்கு
பாவிக்கி கிட்டாது வாதமார்க்கம்
பதிவாக நல்லோற்குக் கிட்டுங்கிடும்
தாவிக்கி கிட்டினால் தர்மம்பண்ணு
தடையறவே ஞானத்தை மிகவேயாரு
தோவிக்குங் கைகண்ட வித்தைபோல
குணமாகு மணமாகுங் குறுக்குமாமே.

(108)

குறுக்காகத் துரிசுனுட சுண்ணம்வைத்து
குணமாகச் செய்தாக்கால் குறிப்புமாகும்
பறுக்காகச் சவுக்காரச் சுண்ணமில்லா
பதிவாகத் துரிசுதுதான் நீறமாட்டா
நறுக்காகச் சூதமது சுட்டமாட்டா
நலமாகக் சுட்டியே வேலைசெய்தால்
முறுக்காக யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
முதுணர்ந்து பார்த்தாக்கால் யெல்லாமாமே.

(104)

ரல்லாமு மாகவே சவுக்காரத்தை
யிதமாக வைத்துமே வேலைசெய்தால்
பொல்லாமை வாறுது துருசநீறும்
போக்கோடே கருவிதான் புகலக்கேளு
நீலநிறவாய்த் தாளகத்தை நீதிக்கொள்ளு
நானிலத்தில் நவலோக மெல்லாமயேமம்
கல்லாத மனிதரிடஞ் சேரவேண்டாம்
கண்டுமே யாகோபு சொன்னவாரே.

(105)

வாறேது யென்றாக்கால் சொல்லக்கேளு
வகையான சவுக்காரத்தாலே யாச்சு
கூறேது கருவாச்சு கோடிவேதை
குணங்கெட்டுத் திரியாதே கொள்கியாடு
பார்தனிலே சித்தரெல்லாஞ் சவுக்காரத்தை
பாடியே மறைத்துவிட்ட பரிசுதன்னை
விறேது உங்களுக்குச் சொல்லிவிட்டேன்
விதமான சவுக்கார மேவிடாயே.

(106)

வெடியுப்புச்சுண்ணம்.
மேலியே வெடியுப்பு சுண்ணந்தன்னை
மேதினியோர் மெய்க்கவே சொல்லக்கேளு
காவியமாய் வெடியுப்பு அஞ்சாங்காச்சல்
கனிவாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
ஒயியமாய்க் கல்லுரலில் போட்டுநீயும்
உத்துமே சினமது பலமும்பத்து
தாவியே யெதுமிச்சம்பழம் பிழிந்து
தள்ளியே சச்சையது பலமும்அஞ்சே.

(107)

அஞ்சோடு யிதுமுன்றும் உரலிலிட்டு
ஆதியா யுலக்கையினு விடித்தனைய
பிஞ்சோடு மெழுகுபதமா யெடுத்து
பேசாமல் புதுச்சட்டி அடுப்பிலிட்டு
கெஞ்சவே வில்லைபண்ணி அதனிலிட்டு
கெடியாகத் தீப்போடு நாலுச்சாமம்
மிஞ்சவே சங்குபோல் வெளுத்திருக்கும்
மீராமல்ச் சொல்லுகா பாகங்கேளே.

(108)

பாகமாய்க் கொஞ்சமெடு மஞ்சள் தன்னில்
பதிவாக யிட்டுப்பார் உண்ணிரெத்தம்
யோகமாய்ச் சிவந்தாக்கால்ப் பாகமாகும்
உறுதிபெறச் சிவக்காட்டால் திரும்பத்தானும்
மோகமா யெரித்திடவே சுண்ணமாகும்
முடிவான வெடியுப்புச் சுண்ணமாச்சு
தாகமாயெடுத்து வைத்துப் பின்புரியும்
தடையறவே யின்னமொன்று சாத்துவேனே.

(109)

ரஃபதங்கம்.

சாத்துவேன் ரஃபதங்கஞ் சொல்லக்கேளு
சரியாகச் சூதமது சேருஒன்று
போத்தவே கல்லுப்பு படியும்நாலு
புகலறிய செங்கல்மா ரெண்டுமாகும்
ஏத்தவே யிதுறெண்டு மிடித்துச்சட்டி
யிதமாக அடிகனத்த சட்டிதன்னில்
நாத்திசையு மெய்க்கவே அமுக்கிரியும்
நலமாக நடுவிலே பள்ளம்பண்ணே.

(110)

பள்ளமாய்ப் பண்ணியே சூதமிட்டு
பதிவாக மேற்சட்டி முடிநீயும்
துள்ளாமல் யேழுசேடி மண்ணுஞ்செய்து
துப்பறவா யடுப்பேத்தி யெரிக்கக்கேளு
விள்ளதே ஒருவருக்குத் தீபமாகும்
விதமாகக் காடாக் கினியாயெரித்து
தளாதேள் பனிரெண்டு சாமந்திதான்
தாட்டிகமா யெரித்தாத்து தருணமாமே.

(111)

ஆத்தியே சட்டிதனைத் திரந்துபாரு
அமர்ந்துமே உயரஅது யேறித்தானும்
கூத்திபோல் தும்பைமலர் போலிருக்கும்
குணமான பற்பமிது காரம்றெம்ப
சாத்தியே மயிற்சூச்சியால் வழித்து
தடையறவே சேரென்று நிறுத்துநீயும்
பாத்திபனார் மெய்க்கவே கல்வத்திட்டு
பதிவாக யின்னமொன்று பகரக்கேளே.

(112)

பகரவே முன்வைத்த வெடியுப்புச்சுண்ணம்
பதிவான ரஃபதங்க மிடையேசேர்த்து
நகரவே பழச்சாற்றால் சாமமாட்டி
நலமாகச் சூட்டினைத்தான் கொளுத்திவிட்டு
உகரவே விழலைதனை வாட்டிரியும்
உத்துமே யெடுத்திடுநீ கல்வமிட்டு
தகரவே சாரந்து மிடையேசேர்த்து
தாட்டிகமாய் ரவிதனிலே வைத்திடாயே.

(113)

வைத்திடவே பலபலெனச் செயிராரும்
வாகான யின்னீரில் வீரமிட்டு
கைத்திடவே சீஷாவி லடைத்துநீயும்
கனமான நடுமாரைத் தொழுதுபோற்றி
எத்திசையு மெய்க்கவே தொழுதுநீயும்
எனையாண்ட அல்லாவை யிறுதயத்தில்
முத்திபெறத் தொழுதுமே யிருந்தபின்பு
முவுலகுக் கரசானி முபற்கிகேளே.

(114)

முயற்கிபாய் வெடியுப்புச் செயிராரே
முவுலக மெய்க்கவே கல்லுப்புத்தான்
அயர்ச்சியாய்த் தெரிப்படங்கிக் கட்டிப்போகும்
அறிவான துருசியது சுண்ணமாகும்
நயற்சியாய்க் காரமுதல் கட்டிப்போகும்
நவச்சாரங் கட்டியே தந்தமாகும்
அயற்சியா யின்னீரிற் பாஷாணத்தான்
துடியான சுண்ணமாந் தோயாணமாகே.

கருடுச்சுண்ணம்.

தோய்ந்துமே செயநீரைப் பிங்காரிட்டு
துடியான துருசியது பலமும்நாலு
ஆய்ந்துமே வெடியுப்புச் செயநீர்தன்னில்
அன்பாகத் தோய்த்துமே பச்சம்போடு
காய்ந்துமே, கதிரவன்முன் போட்டுவாரீ
கடிதான பசப்பத்து வெள்ளையாகும்
நாய்ந்துமே முன்வைத்த சவுக்காரத்தை
நலமாக மேல்கட்டிப் புடத்தைப்போடே.

(116)

போடவே துருசதுவுஞ் சுண்ணமாகும்
புலறிய சுண்ணத்தால் வேதைகோடி
ஆடவே அண்டாண்டந் துளைத்துஆடும்
ஆதியாம் வெடியுப்புச் செயநீராலே
கடவே பொன்பிறந்து துருசியாலே
குணமான தாளகத்தால் பொன்னுறெம்ப
நாடவே சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
நாதாந்த சாரமெல்லாம் கொடிக்குள்ளாச்சே.

(117)

ஆச்சப்பா துருசதான் சுண்ணமாகுல்
அண்டாண்ட பேராண்டம் கொடிக்குள்ளாச்
நீச்சப்பா வெகுநீச்சு யென்றுசொல்லி
நிலையிலா தென்றுமே சொல்லவேண்டாம்
காச்சினதோர் பால்போலே ருசிக்குங்கண்டாய்
கண்கொள்ளா வேதையரங் கண்டுகொள்ளு
பாச்சப்பா வெகுசுளுக்கு பரிவாஞ்சுண்ணம்
பத்தியுடன் செய்தவர்க்கு முத்திதானே.
தாளகச்சுண்ணம்.

(118)

முத்தியார் தாளகமும் பலமும்பத்து
முனிவான சுண்ணம்பு நீரில்சத்தி
சித்தியமாய் அயச்சட்டிக் குள்ளேயிட்டு
நிலையாக வெடிநீரைச் சுருக்குப்போடு
சத்தியமா யிருசாமஞ் சுருக்குப்போட்டு
சரியான முன் துருசச் சுண்ணந்தன்னை
புத்தியாய்க் கட்டியே புடமுமிட்டால்
பதிவாகத் தாளகந்தா னீறுமாமே.

(119)

நீருன தாளகத்தைக் கல்வத்திட்டு
நிலையாகத் துருசியொரு பலத்தின்மேலே
காருன கவசமது கட்டியீயும்
கனமில்லா தெருடுவக்கிப் புடமுமிட்டால்
வாருன கொக்கதுபோல் நீறிப்போகும்
வடிவான துறுசதுவு நீறுதன்னை
தாருன நவலோகம் நூத்துக்கொன்று
தாட்டிகமா யிட்டிடவே யேமமாமே.

(120)

மாமார் தாளகத்தை நித்தினுக்கால்
எளிதிலே தங்கமாம் யின்பமுண்டு
கரிமாம் பெண்ணுசை தன்னைவிட்டு
கைப்போடு புளியுப்பு யெண்ணைவிட்டு
தாமிரம் பனவிடைதா னுண்டுவாரீ
காக்கிடவே மோனியது தங்கமாகும்
வாமத்தை யுண்ணுதே யென்றசொல்லி
வகையான யாகோபு வழுத்தினாரே.
பரிஷாணச் சுண்ணம்.

(121)

வழுத்தவே வெள்ளிவித்தை ஒன்றுகேளு
வாகாக வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான்
அழுத்தவே வெள்ளாவி தன்னிற்றானும்
அடவாகச் சுத்திசெய்து யெடுத்துநீயும்
பழுத்தவே அயச்சட்டிக் குள்ளேயிட்டு
பண்பாக வெடியுப்புச் சுருக்குச்சாமம்
தழுத்தவே போட்டுமே யெடுத்துநீயும்
தன்மையா யதின்மேலே கவசங்கேளே.

(122)

கவசமென்ன துருசதுவுஞ் சுண்ணத்தாலே
கனிவாகக் கவசமிட்டுக் கட்டியீயும்
துவசமாப்க் குக்குடமாய்ப் போட்டுவாங்க
துடியாக வெள்ளைப் பாசாணந்தானும்
தவசமாய் நீறியது சுண்ணமாகும்
தடையிலாச் சுண்ணமது ஆச்சதென்றால்
ருவசமாய் வெள்ளியம் நீரைவாங்கும்
கக்குரலாம் வெள்ளியது கொள்ளையாமே.

(123)

கொள்ளையாம் வெள்ளியம் நூற்றுக்கொன்று
கொடுத்திலா யுருக்குமுகத் தன்னிந்தானும்
பள்ளையாம் வெள்ளியது ஆகும்பாரு
பதிவாக வங்கமது கொடுத்துனது
தள்ளையாம் சுயவெள்ளி யாகும்பாரு
தனையெடுத்த வித்துமே செலவுசெய்து
துள்ளையா புண்டுடுத்தித் தொழிலைப்பாரு
துடியான பாகமிது நோய்ந்துபாரே.

(124)

தோய்ந்துபார் வெள்ளைப் பாஷாணநீற்றை
துடியாக மத்திச்சுத் துருசுக்கப்ப
வாய்ந்துபார் கதிரில்வைத்துக் நாயப்போடு
வடிவாகக் குக்குடத்தில் சுண்ணமாகும்
நாய்ந்துபார் துருசுனுட சுண்ணந்தன்னை
நலமாகப் பித்தனையில் நூற்றுக்கொன்று
பாய்ந்துமே கொடுத்திடவே வெள்ளிநானும்
பதினாறு மாத்காகும் பண்புமாமே.

(125)

பண்பாகத் துரிசினுட நீறுதன்னை
பதிவாக யிரும்புதனைத் தகடடித்து
உண்பாக மேல்த்தடவிப் புடமுமிட்டால்
உறுதிபெற வெள்ளியாம் உத்துப்பாரு
தண்மையாம் நவலோக மெல்லாம்வெள்ளி
சரியானபாகமிது சுண்டுகொள்ளு
வண்மையா யிந்தவெள்ளி வித்துநீயும்
வடிவான பள்ளிதனைக் கட்டிவைவே.

(126)

கட்டிவைத்து உள்ளேநீ சென்றுபுகு
கனிவாக மேல்கோக்கி அல்லாவைத்தான்
துட்டியாய்த் தொழுதிரைஞ்சிப் போற்றிசெய்து
துடியாக மனதுள்ளே புக்கிச்சென்று
குட்டிபோ லீரையாதே மகம்மதுவை
குணமாகத் தொழுதிரைஞ்சு குணமதாக
நட்டியே திரியாதே மிதப்பதாக
நலமாகப் பின்னுமே நாட்டங்கானே.

(127)

காணவே கைபாகத் தப்பிற்றுனால்
கனிவாகத் தங்கமில்லை சுண்டுகொள்ளு
வாணவே சுருக்கரிலே சரக்குச்சாகும்
வடிவான சுண்ணமதைக் கவசங்கட்ட
தோணவே சவுக்காரத்தாலே யாச்சு
துடியான தாளகத்தா லெல்லாமாச்சு
வேண்படி செய்யாம லுண்மையாக
விருப்பமாய்ச் சகலமுந்தான் சித்தியாமே.

(128)

சித்தியா யாகவென்றால் சொல்லக்கேளு
சிறப்பான சவுக்கார சுண்ணத்தாலே
முத்தியாய் வெடியுப்பு சுண்ணத்தாலே
முனிவான் சவுக்காரத் தனைக்கட்டும்
யத்தியாய்ச் சுண்ணத்தைப் பண்ணிநீயும்
பதிவாக நவலோகம் குடுத்துத்தீரு
வித்தியமாய் நவலோகம் பழுக்கும்பாரு
நீணிலத்தில் பாகோபு சொன்னவாறே.

(129)

சொன்னதொரு யிக்காண்டத் தன்னிந்தானும்
சுருதிபெற தூத்தன்பத் தஞ்சுதன்னில்
நன்னயமாய்ச் சவுக்காரம் வைத்துநீயும்
நலமாகக் கருவாகச் சொன்னேன்பாரு
துன்னிலத்திற் கருவாக யெண்ணிப்பாரு
யிதமாகச் சகலமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
தன்னிகரில் கைபாக வரிசைகண்டு
தாக்கிடவே யெல்லாநு நன்மையாமே.
கல்லுப்புக்கட்டே.

(130)

நன்மையாய்க் கல்லுப்புக் கட்டுக்கேளு
நலமாகக் கல்லுப்பு மணியாய்வாங்கி
உண்மையாய்ச் சிவியெடு விளாங்காய்போலே
உறுதியாச் சிவியே பின்புநீயும்
தன்மைபெற வெடியுப்புச் செயுநீர்தன்னில்
தாட்டிகமாய்ப் பச்சமொன்று வைத்துப்போடு
வண்மையாய்க் கதிர்தனிலே காயவைத்து
வடிவாக மேல்கவசம் வண்மைகேள்.

(131)

வண்மையாய் முன்வைத்த சவுக்காரத்தை
வளமாகக் கட்டியே கதிரில்வைத்து
உண்மையாய்க் குக்குடத்திற் புடத்தைப்போடு
உறுதிபெறக் கலசத்தைப் பிரித்தறியும்
தண்மைபெறக் கதிரில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
தடையறவே சரியில்லின்று பொன்போலாடும்
கண்மையா யாடாதபொறைப்பிரிப்பு
கனிவாக முன்போலே இவைத்துப்போடே.

(182)

போட்டுமே சவுக்காரங் கவசங்கட்டி
போக்கோடே முன்போலே புடத்தைப்போடு
நாட்டுமே யெடுத்துப்பார் தங்கம்போலும்
நலமாகக் கதிரில் வின்றுறுதிப்பாரு
பூட்டுமே யிதுபூட்டுச் சொன்னோன்பாரு
புகலரிய கைபாக விரையாலே
காட்டுமே காணுநீ யெல்லாந்தானும்
கரியில்வைத்த கல்லுப்பு மணிபோலாமே.

(183)

மணியான உப்புநின்று உருரும்போது
மாட்டுமே நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம்
தணியான தங்கமது ஒன்றுபோடு
நாக்குகின்ற தங்கவிடை நாகம்போடு
பணியாக உருக்கிடவே யெல்லாஞ்சேர்ந்து
பதிவாகக் களங்காகும் யெடுத்துவைத்து
நனியாகநடு மாரைத்து தியேசெய்து
நாடியே பின்புதான் நாட்டங்கேளே.

(184)

நாட்டமாய் நவிலோகம் நூற்றுக்கொன்று
நாடியே யிட்டிடவே மாத்துப்பத்தாம்.
கூட்டமாய்ப் புட்டத்துக்குங் காவிக் குந்தான்
குணமாக பிறங்கிவிடுங் கூர்மைமெத்த
நூட்டமா யிதைவித்து செலவுசெய்து
நூணையாகச் சோறுக்கி யெல்லார்க்குந்தான்
மூட்டவே குடுத்துகிடு பின்புநீயும்
மூனிவாக ஆதன்பின்னே சொல்லக்கேளே.

(185)

சேக்தூரம்.

சொல்லவே களங்கதுவும் பலமுந்நாலு
தடியான கல்வமிட்டுத் தொக்கவேதான்
மெல்லவே வெடியுப்புச் செயநீர்விட்டு
விதமாகச் சாமம்ரெண்டு விரகாயாட்டி
கல்லவே உயிருருப்பில் வறுத்துநீயும்
கனிவாகக் காசியென்ற மேருக்கிட்டு
வல்லமையா யெரித்திடவே முருக்கம்பூப்போல்
வடிவாகச் சிவப்பாகும் வாதமாமே.

(186)

வாதமாம் நவிலோகம் தன்னிலீய
வடிவான மாத்தென்ன பதினாறும்
பிழையிடு பணவிடைதான் தேனிலுண்ண
நிலையாத் காயமிது காயசித்தி
பேதமில்லா னேவெல்லாந் தவிடுமாகும்
பிரபலமா யாகோபு சொன்னநீதி
சாதகமா யிம்மொழிகள் நிசமதாகும்
சரியான பாக்மிது சார்த்துபாரே.

(187)

சார்த்துபார் உப்பைவிட்டு வாதம்பார்த்தால்
சரியான வாதமில்லை தயங்குவார்கள்
பார்த்து பார்த்துமே தவிப்பாரப்பா
பகரிய வெடியுப்புச் சுண்ணமில்லா
நார்த்துமே சாக்கடையி லெரியலாகும்
தவித்துமே திரிந்தலைவார் சவங்கல்வாதி
உளர்த்துமே நடப்பார்க ளொன்றுங்காணார்
உணுத்தரசு வாதிதா னுண்மைதானே.

(188)

நானென்ற னுல்தனிலே வெடியுப்பைத்தான்
தடைபடவே சொன்னார்கள் உணுத்தரப்பா
ஊனென்ற வாதிமார் செய்துபார்த்து
உப்புத்தா விண்ணதென்று அறியாமற்றான்
கானென்ற புளியரிவார் மலத்தைத்தானே
கமையா யெடுத்துமே சுண்ணஞ்செய்து
ஊனென்று கருத்துமே யெரிவாரப்பா
உத்துணர்ந்து பாறுதார் உறுதிதானே.

(189)

உறுதிதா னறியாமல் உலுத்தமாண்பர்
ஒருகோடி வேதைகளும் பார்த்துப்பார்த்து
அறுதியே கூட்டியே சுட்டுக்கெட்டு
அடவாகப் பொய்சொல்லிச் சோறுமில்லா
குறுதிபோல் கக்கியே திரிவார்பாரு
குணமில்லார்க் கொன்றுமில்லை குறுக்குச்சொல்லி
நிறுதியாய்ப் பொய்சொல்லிப் புலம்புவார்கள்
நிலையிலார்க் கொன்றுமில்லை நிலைமையாமே. (140)

நிலைமையா யிருந்துமே பாகமாக
நிறுத்தியே ஞாலத்தைப் படித்துத்தேறி.
அலையாமல் கைபாக வரிசைகண்டு
ஆதியாய்ச் செய்துமே கடையில்விற்பார்
உலையாமற் சாஸ்திரத்தைப் பேசுவார்பார்
உறுதியிசச் சொல்லியே புலம்பிநிற்பார்
கொலைகளவு மில்வாதி செய்வார்பார்
கூடாதே யென்வசனம் பொய்போகாதே. (141)

போகாதே சவுக்தார சுண்ணத்தாலே
புகழ்பெரியச் சகலித்து மாடலாகும்
வாகாமல் வெடியுப்புச் செயரீராலே
வடிவான சரக்கெல்லாம் கட்டலாகும்
தாகாகத் துருகினுட சுண்ணத்தாலே
சகலித்து மாடலார் தடையோயில்லை
வேகாத காலேது சாகாக்காலு
வெந்தாக்கால் சுண்ணமெல்லாம் விருப்பமாமே. (142)
வேடிப்புமோர்.

விருப்பமாய்ச் சவுக்காரம் பலமும்பத்து
விதமான வெடியுப்புச் செயரீர்பத்து
அருப்பமாயிதுரெண்டு கலக்கிவைக்க
அன்பாகத் தயிர்போலே யிருக்கும்பாரு
குருப்பாக மத்தினால் கடைந்துபாரு
கொள்கியே வெண்ணெய்தான் வருகும்பாள்
கிருப்பார்வை யாகவே வெண்ணெய்தன்னை
சீக்கிரமா யெடுத்துவைத்துச் செயலிக்கேளு. (143)

தேளுமே அடியில்நின்ற மோருதன்னை
செயமாகத் தாளகத்தில் சுருக்குத்தாக்கு
பாளுமே போகாதே சாமமொன்று
பதிவாகத் தாக்கியே ரவியிற்போட்டு
நாளுமே வெண்ணெய்தனை மேலேபூசி
நலமாகக் காயலுவத்துப் பின்புரியும்
வாளுமே சூடனுட தீயில்வாட்டு
வடிவம்போ லுருகியது மஞ்சளாமே. (144)

மஞ்சளாங் தரிதனிலே வைத்துருக்கு
வடிவாக ஓடாது ஒளிந்திடாது
துஞ்சவே அரிதாரங் கட்டிப்போகும்
துடியான தாளகத்தின் கட்டுநாலு
தஞ்சமாய்க் குகையில்நின்று உருகும்போது
தாட்டிகமாய் நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம்.
வஞ்சமாய்த் தங்கமிடை நாகம்போடு
வடிவாகக் களங்காகும் வண்மையாமே. (145)

வண்மைநவ லோகம்ஆ யிரத்துக்கொன்று
வடிவாக யிட்டிடவே மாத்துக்கேளு
தண்மையாய் மாத்தது ஆயிரத்தியெட்டு
தடையில்லா தெல்லாம்நீ தாங்கிப்பாரு
உண்மையா விற்காதே சிலவாகாது
உறுதியாய் வைத்துமே பள்ளிதன்னில்
கண்மையாய்த் தொழுதிரைஞ்சிக் குரான்தன்னை
கருதியே பூசிக்கக் கருதுவாயே. (146)

கருதியே பூசித்துக் குளிகைதன்னை
கனமாக வாயில்வைத்துப் பார்க்கும்போது
வருதியே ஆயிரத்தி யெட்டுமாத்கை
வடிவாகக் கைதனிலே வைத்துநீயும்
உருதியாய் நபிமார்க ஞன்னைக்காண்பார்
உற்றுமே யிம்மாத்தைக் கண்ணிற்கண்டால்
பருதியே நபிமார்க ஞன்னைத்தானும்
பார்த்துமே தொழுளார்கள் பலன்சொல்வாரே. (147)

சொல்வார்கள் கைலாசு கொடிப்பாரப்பா
 கருதிபெற உபதேச மிகவுஞ்சொல்வார்
 வெல்வார்கள் தானிருக்கு மிடத்தைச்சொல்வார்
 விதமாக நிகஞ்சொல்வார் விருப்பமாக
 நல்லோர்கள் போலவே பேசுவார்கள்
 நானிலத்தி லுண்ணைத்தான் கட்டிவார்கள்
 கல்லுமையாய் வேதங்கள் ரெம்பச்சொல்வார்
 கனிந்துமே பலனுண்டாங் கணக்குமாமே.

(148)

கணக்காகத் தாளகத்தைக் கட்டியும்
 கனிவாக உருக்கியே தங்கஞ்செய்து
 வணக்காகச் செந்தூரம் பண்ணக்கேளு
 வடிவாகப் புகைநீரை விட்டுநீயும்
 பணக்காக ஒருகோடி வித்தைந்முகும்
 பதிவாகச் செந்தூரம் பண்ணிஉண்ணு
 கணக்கமாய் காயசித்தி உடனேயாகும்
 கண்ணைரத்தார் யாகோபு கருத்தில்தானே

(149)

தானேதான் நூல்தனிலே யாகோபுசொன்ன
 சரியான வாதத்தை நன்றாய்க்கண்டு
 நானேநா நென்றுசொல்லிப் பாகமாக
 நாடியே வைத்துமே வேலைபாரு
 கானகத்தி லிருந்துமே கண்டுகொள்ளு
 கருதியே ஒருவேலை தெரிந்தபின்பு
 ஊனேநீ காயசித்தி உடனேபண்ணு
 உருதியா யாகோபு ஒதினாரே.

(150)

ஒதினேன் சதலநா லெல்லாம்பார்த்து
 உற்றுமே கைபாக வரிசைகண்டு
 நீதியாய் நிலையறிந்து செய்தாயானால்
 நீணிலத்தில் ராசாவாம் தேர்மையாகும்
 உன்தியே சரக்குகளை ஆனலிற்போட்டு
 உறுதியாய் கொளுத்தினால் நாகமெய்தும்
 வாதியாய்ப் பேரெடுக்க வேண்டாமப்பா
 வடிவான பொண்ணைத்தான் வாங்கார்தானே.

(151)

வாங்கார்கள் வாதங்கள் கிடைத்தபோது
 வடிவாகப் பொய்யென்பார் மடையாப்பா
 தூங்கியே வயித்தியன்போல் நின்றநீயும்
 துடியான வாதத்தைச் செய்துபாரு
 எங்கியே திரியாதே தூலைப்பாரு
 எளிதல்ல ரசவாதம் நிருந்தநீயும்
 தாங்கியே ஊமைபோ லுண்டுதேதி
 தாட்டிகமா யிப்புத்தி அறிவில்செய்யே.

(152)

அறிவிலே வைத்துமே பொண்ணைவற்று
 அடவாக ஒருவருக்குங் காட்டொணுது
 ரூபியாகக் கண்டானால் உண்ணைத்தானும்
 குடிக்கேயி செய்வார்கள் உலகரப்பா
 மிரியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் தலைகள்போகும்
 போக்கோடே புத்திகள் தான் மிகவுஞ்சொன்னேன்
 வறியவர்போ லிருந்துமே வாதம்பாரு
 வண்மைதான் யாகோபு வழுத்தினேனே.

(153)

வழுத்தினேன் சுண்ணமென்ற காண்டந்தனனை
 வடிவாக அறுநூறு முன்னேபார்த்து
 தழுத்தவே அதன்பின்னே முன்னுர்பார்த்து
 தடையறவே வரிவரியாய்ச் சோதித்தேறி
 கழுத்திலே ஆபரணம் போட்டாப்போலே
 கனிவாக நூற்றைம்பத தைந்தையுந்தான்
 பழுத்துமே பார்த்துமபின் மற்றென்நூலை
 பதிவாகப் பார்த்தாக்கால பண்புமாமே.

(154)

பண்பாக யிந்தநூத் தன்பத்தஞ்சில்
 பதிவான சவுக்கார்சு சுண்ணஞ்சொன்னேன்
 நண்பாகத் துருகினுட சுண்ணஞ்சொன்னேன்
 நாடியே கைபாக வரிசைகண்டு
 உண்பாகச் செய்துமே செந்தூரித்து
 உடனுண்ணு காயசித்தி உடனேயாகும்
 கண்பாகத் தங்கங்கள் மிகவுஞ்செய்ய
 காதலா யாகோபு கருதினேனே.

(155)

சுஉ

சுண்ணக்காண்ட சூஸ்திரம் கடுநு.

கருதியே அல்லாவைத் தொழுதுபோற்றி
கருத்துணர்ந்த நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றி
வருதியே மகமதுவைத் தொழுதுபோற்றி
வடிவான வேதத்தைத் தொழுதுபோற்றி
உருதிபெறக் கருவாக யிந்தநூலை
உண்மையாய்ப் பாடிவிட்டே னுலகத்தன்னில்
இருதயத்திற் கற்றுணர்ந்தால் வாதபாகும்
எழுதினேன் நூத்திஅன்பத் தைந்துமுற்றே.

(156)

யாகோபு ஔயார் அருளிச்செய்த

சுண்ணக்காண்ட சூஸ்திரம் கடுநு,

முற்றிற் று.

கடவுள்துணை.

யாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய

செந்தூரம் கடுய-க்கு

கருக்கம் - நுய.

சித்தியமாய் நிரைந்தருந் நபிமார்பாதம்
நீலிடைத்திற் போற்றியேநீ துதியேசெய்து
பத்தியுடன் நூத்தன்பத் தஞ்சதானம்
பாருலகிற் பாடியே யநைச்சருக்கி
புத்தியுடன் பதாய்ப் பாடினேன்பார்
புகலிய சத்துகளைப் பிரித்தேனின் னூல்
சத்தியமாய்ப் பார்ப்பவர்க்குச் சத்திலுள்ள
சரியான் செம்பெடுப்பார் தானியோரே.

(1)

தரணிதனி லயச்செம்பு ரெந்திச்செம்பு
தாக்கான காரியச் செம்பினோடு
பரணிதனில் சொர்ணத்தின் செம்பினோடு
பதிவான் யினைபெடுக்குங் கைபாகங்கள்
வாணியாய்ச் செந்தூரஞ் செய்யும்பாகம்
வாதிக்கி யின்னூலில் வரிசையாக
முரணியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் சத்தியாக
முத்தியா யாகோபு மொழிந்தேன்யானே.

(2)

மொழியென்ன உலகத்தில் வாதிமார்கள்
மோகமுற்று ராவாதம் வேணுமென்று
பழியாகச் செம்பினுடன் கெந்திசேர்த்து
பகரவே உருக்கிடவே சத்துமாகும்
வழியாக யிச்சத்து தனைப்பிரித்து
வகைபாகச் செம்பெடுக்க மாட்டாமற்றான்
கழிவாகச் செம்புழுவெள்ளி தன்னைச்சேர்த்து
கனக்கிட்டு, ஊதிபுமே காணுநானே.

(3)

காணுமற் கண்டுதான் செம்பெடுக்கச்
சுருதியே அங்கச்செம்பு சுருதிக்கேளு
காணுமல் நல்லசெம்பு பலமுட்பத்து
நல்லகுகை தன்னிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
வானாக அந்தையெட்டிப் பார்க்கும்போது
வண்மையாய்ப் பச்சைபோல் தெளிவாய்க்காணும் -
தோனாக யிப்படியே சூழையம்பார்த்து
தெரக்கவே செம்புனிடை தெந்திரானே.

(4)

கெந்தியைத்தா னுலாகப் பிரித்துக்கொண்டு
கெடியாக ஒருபங்கு செம்பில்தாக்கு
சந்தாமாய் கெந்தியது சுளித்துஉள்ளே
சொக்கியே யிருந்திடுங்கொண் குகையைஏற
முந்தியே உருகியது ஆடும்போது
முனிவாகக் குகைகொஞ்சந் தூக்கிவைத்து
நந்தியே சிலாகையால் குத்திப்பேறு
நலமாகத் தொப்பிபோற் கிளம்பும்போலே

(5)

கிளம்புமென்ற சத்தெடுநீ சிலாகையாலே
கீர்த்திபெறப் பின்புதான் கலியுருக்கி
தளர்புகளப் பின்புமொரு பங்குகெந்தி
தாக்கிட்டு மூடியபின் னுருகியாடும்
வன்மமாகக் குகையைத்தாள் கொஞ்சந் தூக்கி
வைத்துமே சிலாகையால் பேத்துக்கொண்டு
துளநாக யின்னுமொரு பங்குகெந்தி
துடியாகக் கொடுத்துமுன்போல் பேத்துக்கொண்ணே.

பேர்த்துமே யிப்படிக்கிச் சத்தையெல்லாம்
பெருஷமைய மாவாக்கிக் குகையிலிட்டு
சூத்துமே உருக்குமுகத் தன்னிற்றுவும்
தாட்டிகமாய்ப் பொரிக்காதி கொஞ்சமிட்டு
பாத்துமே உருக்கிடவே சுத்துமாகும்
பதிவான சுத்துவெங் கலிபோலாகும்
சூத்துமே யிச்சுத்துப் பெருகைதன்னை
சுருண்பெற நடுமார்கள் சூட்டார்தானே.

(6)

கண்டுமே அடியாற்குச் சொன்னாசத்தை
காரணமாய்ச் செம்பெடுக்கச் சொல்லவில்லை
பண்டுமே சகலநூ லரிந்துபார்த்து
பதிவாகச் செம்பெடுத்து வேதைபோட்டேன்
முண்டுமே பண்ணுமல் சத்தைப்பார்த்து
முடியமட்டுஞ் செம்பெடுத்து வெள்ளிதன்னில்
உண்டிடவே பாச்சிவிட்டுப் பொண்ணைச்சேரு
உருதியாய்ப் பொன்னாகும் உத்துப்பாரே.

(8)

உத்துப்பார் முன்செய்த சத்துதன்னை
உறுதியாய்ச் சேரொன்று கல்வத்திட்டு
சுத்துப்பார் சந்தானி சேருஒன்று
சிரப்பாகப் பொரித்திடவே காலதாகும்
சுத்துப்பார் பிரண்டாகப் பிரித்துக்கொண்டு
நலமாக ஒருபங்கு கல்வமிட்டு
சுத்தியாய்ச் செவ்வல்லிப் பூச்சாராட்டிச்
சிரப்பாக வில்லைதட்டிக் கதிரிற்போடே.

(9)

போட்டுமே காய்ந்தபின்பு ஒட்டில்லைத்து
பிரபலமாய்ப் புடமென்ன கோழியாகும்
கூரட்டுமே யெடுத்துநீ கல்வமிட்டு
கணிவாகப் பொரித்தவெங் காரங்கட்டி
நாட்டுமே முன்னீரர லடைத்துக்கொண்டு
நலமாக முன்போலே புடத்தைப்போடு
வாட்டுமே நிருத்துப்பார் பாதிருபி
வகையாகச் சேத்துநீ பாணினைத்தே.

(10)

ஊத்தியே அரைத்திட்டு ஐரமம்நாறு
உருதிபொ வில்லைத்தட்டிப் புடத்தைப்போட்டு
பாத்துயெடு கல்வமிட்டுப் பின்புகேளு
பதிவாக அரைபொடியைப் பழச்சார்விட்டு
நாத்துமே முதுநா னூலிட்டு
நலமாகப் புடம்போட்ட வில்லைக்கித்தான்
நாத்துமே கால்வாகி சேர்த்துக்கொண்டு
சுருண்பெறப் பழச்சாற்றிற் சாமமுன்றே.

(11)

சாமந்தான் மூன்றரைத்து வில்லைகட்டிச்

சிரியாகப் புடமிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு

யேமந்தான் வெங்காரங் கொடுத்தசத்தை

எழுநூற்றில் சொல்லிவிட்டேன் குகையில்வைத்து

நாமந்தா னுருக்கிடவே சொன்னேன்பாரீரு

நலமில்லை குகையுருக்கிச் செப்புநீனும்

தாமசமில் லாமலே நாலத்திட்டு

தப்பாமல் மேலூத்தா யுருக்கிக்கொள்ளே.

(12)

உருக்கிடவே செம்பாருஞ் செம்புதன்னை

உத்துயெடு புதுக்குகையி விட்டுப்பின்பு

நருக்கிடவே யுருக்கிச்சாய் பஞ்சமிதாம்

நலமாகச் செம்பாருஞ் செம்புதன்னை

கருக்கிடவே நொருக்குவெள்ளி போடாமல்தான்

கனமான வெள்விதனை நாலத்திட்டு

வருக்கிடவே கொடுத்து நிவந்தத்தனை

வகையாகச் சுண்ணாம்பு போலேனதே.

(13)

ஊதியே யெடுத்துப்பார் ஈயம்போக

ஊதாட்டால் யீயமது போகாதற்கும்

பாதியே செம்பைத்தான் கொடுத்தாயானல்

பரிவாகப் பழுக்காது பரிந்துபார்த்து

நாதியே துப்பரவா யூதிவெள்ளி

நலமாக நாலுக்கு ஒன்றுசெம்பு

கோதியே கொடுத்துருக்கி ஊதிப்போடு

குணமாகப் பொன்னெடைக்கி சேர்த்திடாயே.

(14)

சேர்த்திடவே யிடைச்சமனாய்ச் சேர்த்துருக்கி

சிரப்பாக யெடுத்துப்பார் மாத்யேழு

ஆத்திடவே புடமிட்கும் லாபமாருந்

ஆதரவாய் வைத்திட்டுச் சிலவுசெய்து

காத்திடவே நொருக்குவெள்ளி வைத்துக்கொண்டு

க்னிவாக யிச்செம்பைக் கொடுத்துப்பொன்னை

நேத்தியாய்ச் சேர்த்திடவே தாயைப்போலே

நிசமாக பெட்டரைதா னுகும்பாரே.

(15)

ஏழுமே முன்னூறு செந்தூரத்தில்

அடவாகச் சொன்னதுபோற் செந்தூராஞ்செய்து

ஏழுமே கொடுத்திடவே ரெம்பலாபம்

ஏழைமதி போகமல் செய்துகொள்ளு

வாகுபெறத் தங்கமா மருவிப்பாரு

வடிவாக மிதப்பான் நினைவைவிட்டு

பாகுபெறச் செய்தாக்கால் பலனுமாகும்

பதிவான யாகோபு தான்சொன்னேனே.

(16)

தானென்ற சத்தினுட் கிராசச்செம்பு

தடையறவே சொல்லிவிட்டேன் தண்மைபாரு

வானென்ற அயச்செம்பு மார்க்கங்கேரு

வகையான துருசியது பலமும்தந்து

தானென்ற கெத்தியது பலமுமொன்று

காரணமாய் வீரமது பலமுங்காலதான்

நானென்ற பழச்சாறு விட்டுஆட்டி

நலமாக மூவேழு திரளுளாட்டே.

(17)

ஆட்டியே வில்லைகட்டி கதிரில்வைத்து

ஆனபின்பு உப்புநேர் சுண்ணக்கட்டி

வாட்டியே அரைத்துமே வில்லைமேலே

வகையாகக் கவசமிட்டுப் புடத்தைப்போடு

நாட்டியே சொல்லாமல் கவசந்தன்னை

நலமாகப் பிரித்துமே தள்ளிப்போட்டு

கூட்டியே உள்ளிருந்த மருந்துதன்னை

குணமாகப் பார்த்திடவே கருப்புமாமே.

(18)

கருப்பாக உள்ளிருந்த மருந்தினோடே

கருப்பியைத்தான் வில்லைக்கி அரைக்கால்சேரு

துருப்பாக எலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டு

துப்பரவா யரைத்துவில்லை கதிரில்காய

நறுப்பாகப் புடமிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு

நலமாகச் சந்தாணி பொரிதாசத்தை

வெறுப்பாகச் சேர்த்துமே அரைத்துப்போடு

விதமாக விப்படிக்கிப் புடமுமஞ்சே.

(19)

புடமைந்து போட்டவுடனெடுத்துநீயும்
பேசாமல் குகையில்வைத்து உருக்கவேண்டாம்
கிடமாக நாளத்தில் வைத்துநீயும்
திட்டமா புருக்கியெடு திரமாஞ்செம்பு
வடமாகச் செம்புதானு சத்தியாகும்
வடிவமென்ன விச்செம்பை மதியிலெட்டு
கடமாக ரெண்டிட்டு உருக்கப்பின்பு
கருத்தாகச் சொல்லுகிறேன் கண்டுபாரே.

கண்டுபார் மாத்தெட்டு உள்ளபொண்ணை
கருத்தாக இடைசேர்த்து உருக்கித்தீரு
வண்டுபார் சீவனத்துக் கிடமேயாகும்
வகையாக முன்னூறில் சொன்னேனவப்பா
துண்டுபா ரிச்செம்பில் தங்கம்சேர்த்து
துடியாக உருக்கியே தக்காய்த்தட்டி
வண்டுபார் ராத்தமொடு கெந்திசேர்த்து
வடிவாக வீரனுமே கூடச்சேரே.

கூடவே சேர்த்தவுடன் சொல்லக்கேளு
குமரியாஞ் சோரதிலே விட்டுஆட்டி
ஆடவே தகட்டிற்கு மேலேபூசி
ஆடவாகப் புடம்போடச் சிவந்துபோகும்
நாடவே மதிதனிலே இருயறுக்கொன்று
நாட்டிடவே தசமாத்தாம் நாடிப்பாரு
வாடவே பாகத்தை வகையாய்க்கண்டு
வடிவாகச் சேர்த்திடவே வழக்கமாமே.

வழக்கமாஞ் சத்துக்குத் துருசுவேணும்
வகையான கெந்திதா னயமும்வேணும்
தழக்கமாஞ் செம்புதான் பிரிக்கவேறாய்
தடையில்லாச் சந்தானி கொடியோன்வேணும்
பழக்கமா யிவைகூடாப் போனதாலே
பழிகாச் செம்புதவும் பாரிலில்லை
கழக்கமாய்ச் சத்துவகை போட்டுப்போட்டு
காரணமாப்ப் பொய்ப்பாரு மென்பார்பாரே.

பாரப்பா நிர்மூட வாதிதானும்
பதிவாக ஒன்றோடே ஒன்றைச்சேர்த்து
நோப்பா பெரும்பிடியாய்ப் போட்டுப்போட்டு
நிலைக்கவில்லை பென்றுமே சொல்லிச்சொல்லி
தூரப்பா திரிவார்க ளலைந்துசுத்தி
துடிவாக மாத்திலை பென்பார்தேடி
ஆரப்பா பெண்ப்போலே சொல்லமாட்டார்
அறிவில்லா மூடர்களே அறிந்துபாரே.

(24)

நாகச்செம்பு.

அறிந்துபா ரின்னமொரு நாகச்செம்பு
அடைவாகச் சொல்லுகிறேன் நிந்துகேளு
செறிந்துபார் துருசுவும் பலமும்பத்து
திறமான கெந்தியது பலமும்பத்து
பறிந்துபார் எலும்புச்சம் பழச்சார்விட்டு
படிவாக நாளாறு அரைத்துச்சேர்த்து
கறிந்துபார் விலைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
கறிந்துபார் விலைகட்டிக் கதிரில்வைத்து

(25)

கூட்டியே விலைக்கி அரைத்துக்கட்டி
குணமாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
நாட்டிலே சொல்லாதே கறுத்துப்போகும்
நலமாகக் கல்வமிட்டுச் சந்தானிகூட்டி
வாட்டியே அரைத்துவிடு பழச்சாற்றாலே
வளமாக விலைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
மாட்டியே புடம்போடு அஞ்சுதானும்
வழுவாக யெடுத்தபின்பு பாகங்கேளே.

(26)

பாகமென்னொன்றுகிதென் யாகக்கேளு
பதிவாகநாகாசம் உடனேசேர்த்து
லேகமாய்விலைக்கிக் காறுமாகும்
விருப்பமாய்ப் பழச்சாறுவிட்டுஆட்டி
துகமாய்க்கதிரில் வைத்துக்காயப்போடு
அடைவாக உப்புநேர் சுண்ணக்கட்டி
தர்கமாய்ப்புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
தன்னையா யாகோபுதாக்கினாரே.

(27)

தாக்கியெயெடுத்துப்பார் மஞ்சளாகும்
தடையறவே குகையிலிட்டு உருக்கிப்பாரு
நோக்கிப்பார்பொன்போலே கண்கிட்டாமும்
துட்பமாய்ச்செம்பெடுத்து மதியிற்பத்து
வாக்கிப்பாரொண்டிட்டுத் தங்கங்கேளு
வடிவாகியிடை சமனாய்ச்சேர்த்துநீயும்
பாக்கியமாயுதியெடு பதிவாம்பொன்னு
பலனாகயாகோபு பதிந்தவாரே.

பதிவாகநாகத்தின் செம்பினோடே
பலனாகத்தங்கமது யிடையேசேர்த்து
கதியாக உருக்கிமெள்ளத் தகடாய்த்தட்டி
கணக்காகநாகத்தமுடன் கெந்திசேர்த்து
விதியாகக்கல்வமிட்டு அரைத்துநீயும்
விதமாகப்பூசியே புடமுன்றிட்டால்
விதியாக நொருங்கியே தூளுமாகும்
நீணிலத்தில் யாகோபு சொன்னவாரே.

சொன்னதொரு நொருங்கியதோர் குருவைத்தானும்
சுருதிபெற மதியெட்டில் ரெண்டிதாக்கு
நன்னயமாய்த்தங்கமது பாதிசேரு
நலமாக ஆணிக்கி யெட்டேயாகும்
இன்னிலத்தில் பிழைப்பாகு மிந்தவேலை
இதமாகநபிமார்க ளுடமொட்டு
கன்னல்போற் சொல்லிவிட்டேன் கருணைவைத்து
சுருந்துணர்ந்து யாகோபு கண்டவாரே.

கண்டெயெடு நாகத்தின் செம்புதன்னை
கதிபெறவேபொன்னாகும் ஆணிக்கொக்கும்
தொண்டெயெடுவேலை யெல்லாமதன்பின்பாரு
தொல்லுலகிலரசவாதம் நிலைக்கும்பாரு
பண்டநபிமார்கள் தானுமொட்டு
பத்தியாய்க்கண்டிடவே பலனுமாகும்
முண்டிதானபண்ணும லின்னூல்தன்னை
முழுதுமேசோதித்தா லுறுதியுமே.

தறுதியாய்மட்டத்தில் பொன்னுதானும்
உண்மையாய்சேராதால் மாத்துமில்லை
அறுதியாய்வாதமா ரலந்துகெட்டார்
அடைவாக அலையாம லாண்மைகண்டு
தறுதியாப்பெண்ணுடனே ஆணுஞ்சேர்ந்த
தனையொக்குமிட்டத்தில் பொன்னுசேர்ந்தால்
கறுதியேயிள்ளையாம் பலனுமாகும்
லககண்டயாகோபு கருணைதானே.

(82)

கெந்தகச்செம்பு.
தானென்றகெந்தியுட செம்பைக்கேளு
கனகரத்தனமானதொரு கருத்தைவைத்து
நாடுன்னிறுதுசதுவும் பலமுட்பத்து
நீளினமாய்க்கெந்தியது பலமுட்பத்து
வானென்றபழுச்சாறு விட்டரைத்து
வகையாகயிருசாமஞ் சென்றின்பு
கானென்றவில்லைத்தட்டிக் கதிரில்வைத்து
கனிவாகயாகோபு கருவாய்த்தானே.

(83)

கருவாக வில்லைக்கிக் கவசங்கேளு
கனிந்துமேலப்பிட்டுச் சுண்ணஞ்சேர்த்து
வருவாகஆட்டியே கவசங்கட்டி
வலுவாகப்போட்டெடுக்கக் கரியாய்நிற்கும்
தருவாகயெடுத்துமே காரங்கட்டி
தருந்ததோரொரு மணியாகயுருக்கிக்கொண்டு
விரும்பியேயிப்படிக்கிக் காரங்கட்டி
வேண்டியேயரைத்துப் புடமிட்டிடாயே.

(84)

இட்டிடவேயிப்படிக்கிக் காரங்கட்டி
இதமாகக்கொடியோனைப் பாதிசேர்த்து
கட்டிடவேஅரைபாணி தன்னுலாட்டி
கனிந்துமேயிப்படிக்கிப் புடமுயிட்டு
பட்டிடவேயெடுத்துருக்கச் செம்புமாகும்
பதிவாகபஞ்சமித்திரத்திற் சாய்த்து
கொட்டிடவேசெம்பெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு
கோடிகவரோடுமது குணமாய்த்தானே.

(85)

குணமாகக்கருக்கன் வெள்ளிதன்னைத்தானும்
குருமாய் வங்கத்தை ஒட்டிரொட்டி
தணமாகக்குடுத்தாதத் தங்கம்போலாம்
தாக்கிடவேயெடுத்துமே வைத்துக்கொண்டு
கணமாகமதியேழு செம்புமுறு
கரையத்தங்கமதை யிடையேசேரு
வணமாகமாத்தென்ன யெட்டுமாகும்
வடிவானயாகோபு சொல்லுவாரே.

சொல்லுவாரிச்செம்பை வைத்துக்கொண்டு
சுருதிபெரநிமாரைத் தோத்தரித்து
நல்லவராமட்டமிடை பொன்னைச்சேர்த்து
நலமாகப்பிழைக்கவே சொன்னேன்பாரு
கல்லுவாரிசிறிதுபேர் செம்பெடுத்து
கருதுவார் வெள்ளிதனிற் கொடுத்துப்பார்த்து
அல்லுவார்மாத்திலை யென்றுசொல்லார்
அடவாகக்கையூணைக் காணந்தானே.

கையூணைக்கரணமென்ன மட்டமாச்சு
காரணமாய்பொன்னுதான் தாயுமாச்சு
வைபகத்திரண்டுமே சேர்த்துயும்
வகையாகஉருக்கிப்பார் பாகமாகும்
மெய்யாகயிம்மொழிகள் நிச்சமதாகும்
கிருதாவாய்ப்பார்த்தாக்கால் பலனுமில்லை
சையோகஞ்செய்வதுபோல் பாகம்பாரு
தவித்திடாச்செய்துநீ பாகம்பாரே.

பாகமாய்மட்டத்தில் பொன்னைரெம்பப்
பரிவாசுச்சேர்த்தாக்கால் பலனமாகும்
சூகமாய்ப்புடத்துக்குத் தங்கந்தானும்
அருகுசுட்டிப்போசைப் படவுமேவெண்டாம்
பூகமாய்ப்பார்த்துமே செய்துகொள்ளு
உடதுயிர்வோல்வேண்டியே புடிந்துசெய்ய
போகமாய்ப்பெருவழிவு வருகும்பாரு
புத்தியுள்ளோர்வுசுதியாம் புலக்கேனே.

புதலவேதென்பூச்சி கொஞ்சங்கொஞ்சம்
புகட்டியேதேனெடுத்து ரெம்பச்சேர்க்கும்
அதலவேமட்டமதில் தங்கத்தாயை
அடைவாகமிதக்கவே சேர்த்துக்கொண்டால்
நகலவேஜூணிக்கக் கூர்மையாகும்
நலமாகுக்குத்தமிழ்லை காட்டுள்ளோர்க்கு
சகலமுந்தான் பாடுபட்டால்பலனுமாகும்
சரியாகயாகோபு சொன்னவாரே.

(40)

சொன்னதொருமுன்னேதான் வயித்தியந்தானும்
சுருதியாயெழுதுறங் களங்குஞ்சொன்னேன்
நன்னயமாய்கைக்குருக்கிச் சத்துமார்க்கம்
நலமாகரெண்டுமுன்னாறு நாட்டினேன்யான்
இன்னிலத்திலகைக்குருக்கி னூத்தன்பத்தைந்தாய்
இருந்துரைத்தேன் நூத்தன்பதுங்குருக்கி
கன்னல்போலன்பதாய்ப் பாடினேன்யான்
சுருதிபெரநிமாரைத் தோத்தரித்து

(41)

சித்தராய்ப்போகவே சுண்ணக்காண்டம்
கிறப்பாகஅறுநூறு பாடல்சொன்னேன்
முத்தராயென்பாடல் சகலத்திற்கும்
மும்முர்த்திசாவியைப்போல் முன்னூர்தன்னில்
நித்தியமாயித்திரத்தின் மார்க்கமோடு
நிலையாகப்புடமார்க்கம் எரிப்பின்மார்க்கம்
சத்துவிரமரிதலொடு குறிப்பின்மார்க்கம்
சாங்கமாயெல்லாமுந் துகையாய்ச்சொன்னேன்.

(42)

சொன்னதொரு நூலெல்லாம் பாண்டமாகும்
சுருதியா மித்திரத்தின் முன்னூர்தானும்
கன்னல்போல் தடியாகும் பார்த்துத்தேரு
கருதியே தூணுழைத்துப் பண்ணிக்காண்டாய்
முன்னமே சத்தைத்தான் பண்ணித்தேர்ந்து
முக்கியமாய்ச் செம்பெடுத்து மதியிச்சோத்து
நன்னயமாய் மட்டமிடை தங்கஞ்சேர்த்து
நாடியே வித்திடவே சிலவுக்காமே.

(43)

ஆமென்ற யின்னமொரு செம்புமார்க்கம்
அறைகிறேன் நபிமார்க ளறியக்கேளு
காமென்ற நல்லசெம்பை உருக்கிக்கொண்டு
கருத்தாக யிந்திடைக்கிக் கெந்திதாக்கு
வாமென்று வாங்கியது சத்துமாகும்
வகையான சத்தெடுத்துப் பலமுமெட்டு
தாமென்ற வீரமது பலமுங்காலாம்
தடையறவே யிட்டுமே பாணிலிட்டே.

(44)

விட்டுமே யறைத்துப்பார் மஞ்சல்பாலாம்
விதமாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
நட்டுமே வில்லைதான் காய்ந்தபின்பு
நலமான உப்பதுவைக் கவசங்கட்டி
பட்டுமே காதையென்ற புடத்திலிட்டு
பதிவாக யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
சட்டுமே புடம்போட்ட யிடைக்கிக்கேளு
சழிவான் கருப்பியைத்தான் ஊறப்போடே

(45)

ஊரவே எலுமிச்சம் பழச்சார்த்தனில்
உற்பலமாய் நாளாறு சென்றபின்பு
காரவே முன்போட்ட மருத்தினோடே
கருத்தாரவே சேத்தரைத்துப் பழச்சார்த்தனில்
நாரவே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
நலமாகக் கோழியென்ற புடத்திலிட்டு
வாரவே வெங்காரம் பாதிசேர்த்து
வகையாக யரைத்துவில்லை கட்டிடாயே.

(46)

கட்டியே புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
கருணைபெரச் சிவந்திடுமே வில்லைதன்னை
தட்டியே சரவுலியில் வைத்துருக்கு
தனிச்செம்ப நானுமே யிந்தச்செம்பு
பட்டியே கடைசிறையில் கொல்லிப்போட்டேன்
பதிவான நபிமார்க ளாடுஞ்செம்பு
துட்டியே செம்பெடுத்து வெள்ளிதன்னில்
துடியாகப் பச்சைவெள்ளி தன்னில்கேனை.

(47)

தன்னிலே எட்டிரண்டு போட்டுருக்கி
தடையறவே எட்டரைமாத்துப்பொன்னை
பன்னியே சேத்துருக்கு தாய்போலாகும்
பதிவான வாசறுமே நல்லசெம்பு
கன்னியமாய்ப் பார்க்குமுந்நச் செம்பைவைத்து
கதிபெரவே சிலவுசெய்து நபிமாற்போல
முன்னியே யிருந்துவிடு யாகோபுசொன்னார்
முடிவான அன்பதைபு முணர்ந்துபாரே.

(48)

உணர்ந்துபார் கெந்துபுடன் துருசச்செம்பு
உத்துமே சேர்த்துவிடச் சத்துமாகும்
கணீந்துமே சத்திலுள்ள செம்பைத்தானும்
காரணமாய்ப் பொரிகாரி பண்ணேசேர்த்து
வளந்துமே புடம்போடுச் செம்புருக்கி
வகையாக மதியெட்டில் தாக்குவீராய்
தணந்துமே யேமமதை இடையேசேர்த்து
கயத்திடவே பொன்னுருந் தன்மைபாரே.

(49)

தன்மைபார் யிருந்துமே செம்பைகண்டு
தாட்டிக் மாயெடுத்துச் சார்வுபார்த்து
உண்மையா யொருவருக்குஞ் சொல்லாமல்தான்
உத்துமே.செய்துமே முடித்துநீயும்
பண்மைபார் வணக்கம்பார் நினைவைகண்டு
வடிவாக மனமதுவைச் சோதித்தேதான்
கண்மைபார் செம்பதுவைப் போசித்துப்பார்
கருதியே யாகோபு கருணைதானே.

(50)

கருணைபா ரயச்செம்பு சாஸ்த்திரத்தில்
கருத்தாகச் சொல்லவல்ல நானுங்கண்டு
வருணைபார் மக்காவின் தேசம்புக்கி
வடிவாக நூலெல்லாஞ் சோதித்தேதான்
ருணமா யிந்தநூல் தன்னிற்றானும்
தடையறவே சொல்லியிட்டேன் சார்ந்துபார்த்து
கணையாய் கைபாக வரிசைபாடி
கதியாக யாகோபு பதிவாய்த்தானே.

(51)

பதிவாகப் பொன்னில்லா வாதமெல்லாம்
 பதியைவிட்டு யெரிநனவிடு பாரிலோர்க்கே
 கெதியாகத் துருசில்லாச் சத்துவெல்லாம்
 கெட்டியாய்த் தூரயெரி கேள்வியாலே
 விதியாகச் சத்துதனில் செம்பைத்தானும்
 விதமாக யெடுக்காதால் விளக்கமில்லை
 சதியாகக் கைபாக வரிசையிலுலாச்
 சதியான பாகமெல்லாந் தடையுமாமே.

தடையில்லா என்னுளை முழுக்கப்பார்த்து
 சஞ்சலத்தை விட்டுமே படித்துத்தேரு
 படையில்லா வேலையெல்லாம் பொய்யதாகும்
 பாத்திட்டுச் செய்யாதாற் பலனுமில்லை
 விடையில்லாக் குகைபாகம் பருவங்கண்டு
 விதமான உலேபோடும் விதமறிந்து
 கடையான உலேக்கடங் கருணைபார்த்து
 காதலாய்ச் செய்திடவே கண்டுபாரே

கண்டில்லா தூலினுட மர்மங்கண்டு
 காதலாய் குணபாகங் கருத்தைப்பூண்டு
 வண்டிக்கி ரெம்பவுந்தான் சேர்த்துச்சத்து
 வடிவான செம்பெடுத்த வழுக்கங்கண்டு
 பண்டில்லா மனம்போல நினைவாயெண்ணி
 பதிவாகப் பார்த்திட்டு பதிவுகண்டு
 தண்டித்து வேலைசெய்தாற் பாகமாகும்
 தாட்டிகமர யாகோபு தாக்கினாரே.

தாக்கியே யிர்தனா லன்பத்தஞ்சும்
 சரிவரவே பார்த்திட்டுப் படித்துக்கொண்டு
 நோக்கியே மனதிலெண்ணிச் சோதித்தேறு
 நோக்கரிய பாகமது கண்டுபுஞ்சும்
 பாக்கியமும் பாடலைத்தான் கண்டுபுஞ்சு
 பார்த்துநீ பதிவாகக் கண்டுபு
 வாக்கினிலே நினைந்திட்டுச் செய்துகொள்ளு
 வடிவான யாகோபு யிதன் லுமுற்றே.

செந்தூரம் கடுய்க்கு சுருக்கம் இல

முற்றி